

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 22.5.2002
KOM(2002) 242 slutlig

RESULTATTAVLA FÖR STATLIGT STÖD

Uppdatering våren 2002

(framlagd av kommissionen)

Innehållsförteckning

Sammanfattning och kommentarer.....	5
Inledning.....	9
Utformning	11
Begränsningar.....	11
Registret över statligt stöd – ett annat instrument för ökad öppenhet	12
Del ett: Översikt över statligt stöd i Europeiska unionen.....	13
1.1 Statligt stöd i absoluta och relativa tal	13
1.2 Stödets fördelning per sektor.....	16
1.3 Statligt stöd till tillverkningsindustrin.....	18
Del två: reformerar medlemsstaterna sin statsstödspolitik?	20
2.1 Övergripande mål	20
2.2 Branschövergripande stöd	23
2.3 Kol och stål.....	24
2.4 Statligt stöd till regional utveckling och sammanhållning	25
2.5 Instrument för statligt stöd	27
Del tre: resultatet av förfarandena i EU.....	28
3.1 Registrerade stödärenden	28
3.2 Kommissionens beslut.....	29
3.3 Återkrav av stöd	30
3.4 Modernisering av kontrollen av statligt stöd.....	31
Del fyra: Stöd till små och medelstora företag och den inre marknaden	33
4.1 Stöd till små och medelstora företag	33
4.2 De små och medelstora företagens resultat och statligt stöd i medlemsstaterna.....	34
4.3 Statligt stöd, riskkapital och grundande av företag	34

4.4	Statligt stöd till små och medelstora företag och den lagstiftningsmässiga och administrativa miljön på den inre marknaden	35
	forum för statligt stöd	37
	Teknisk bilaga	38

Diagram och tabeller

Tabell 1:	Statligt stöd i medlemsstaterna, år 2000	13
Diagram 1:	Statligt stöd i procentandel av BNP, 1996–2000	14
Tabell 2:	Statligt stöd i absoluta tal och per capita 1996-2000	15
Tabell 3:	Statligt stöd i relativa tal, 1996-2000	15
Tabell 4:	Stödets fördelning per sektor, år 2000	16
Tabell 5:	Statligt stöd per sektor inom gemenskapen 1996–2000	17
Tabell 6:	Andelen statligt stöd per sektor i medlemsstaterna 1996–2000	17
Tabell 7:	Statligt stöd till tillverkningsindustrin, år 2000	18
Diagram 2:	Statligt stöd till tillverkningsindustrin, 1996-2000	19
Tabell 8:	Statligt stöd till tillverkningsindustrin i relativa tal, 1996-2000	19
Tabell 9:	Statligt stöd till övergripande mål, specifika sektorer, kol och regionala ändamål, år 2000	21
Diagram 3:	Andelen statligt stöd till övergripande mål*, 1996-2000	22
Diagram 4:	Andelen statligt stöd till specifika tillverknings- och tjänstesektorer, 1996- 2000	23
Tabell 10:	Statligt stöd till kolindustrin, 1996-2000	24
Tabell 11:	Statligt stöd till regionala ändamål, 2000	25
Diagram 5:	Andelen statligt stöd för regionala ändamål, 1996-2000	26
Diagram 6:	de olika stödinstrumentens andel av det totala EU-stödet till tillverkningssektorn, 1998-2000	27
Tabell 12:	Statligt stöd till tillverkningsindustrin enligt typ av stödinstrument, 1998-2000	28
Diagram 7:	Andelen negativa beslut per medlemsstat, 1999-2001	30
Tabell 13:	Ålägganden om återkrav som ännu inte fullgjorts 5.3.2002	30
Tabell 14:	Ålägganden om återkrav som inte fullgjorts och belopp som skall återkrävas av medlemsstaterna.	31
Diagram 8:	Riskkapital och statligt stöd till små och medelstora företag	35
Tabell 15:	Indikatorer på företagens administrativa börda	36

SAMMANFATTNING OCH KOMMENTARER

Syftet med statliga ingripanden, särskilt i form av statligt stöd, är att korrigera oönskade följder av marknadskrafternas spel. Eftersom ingripanden i form av statligt stöd har en snedvridande inverkan på konkurrensen måste de dock fortlöpande motiveras, undersökas kritiskt och vara öppna för granskning. Vid sidan av behovet att minimera snedvridningen av konkurrensen, måste stöden också avvägas mot begränsningar i de nationella offentliga finanserna. I EU-sammanhang måste stödet överensstämma med ramreglerna för Ekonomiska och monetära unionen och stabilitets- och tillväxtpakten. De offentliga resurserna skall användas återhållsamt och effektivt.

Inom ramen för de åtaganden som medlemsstaterna gjorde i Stockholm och Barcelona om att kunna minska det statliga stödet före 2003 läggs i denna resultattavla fram utvalda data som kan skapa bättre förutsättningar för att välja hur det statliga stödet skall kunna minskas och var dessa minskningar eventuellt kan göras. Uppgiften att minska det statliga stödet kommer inte att vara lätt. Europeiska rådet i Barcelona uppmanade på nytt medlemsstaterna att i större utsträckning inrikta stödet på övergripande mål, däribland ekonomisk och social sammanhållning, och i det sammanhanget kan man säga att medlemsstaterna har det största spelrummet att minska stödnivåerna när det gäller stöd till vissa tillverknings- och tjänstesektorer.

Kommissionen har inlett ett långsiktigt reformarbete för att förenkla förfarandena gällande statligt stöd i enkla ärenden och att koncentrera sina resurser på de mest allvarliga fallen av konkurrenssnedvridning. Nya gemenskapsriktlinjer och rambestämmelser har utarbetats eller håller på att utarbetas. Stöd som beviljats på området för små och medelstora företag och utbildning och som uppfyller de stränga villkor som kommissionen nyligen har godkänt är numera undantagna från anmälningsskravet. Dessutom håller en ny gruppundantagsförordning på sysselsättningsområdet på att utarbetas. Sådana gruppundantag bör kunna minska det administrativa arbetet för medlemsstaterna och kommissionen innan stöd beviljas som riktar sig till dessa mål, och därmed möjliggöra en ökad fokusering på att övervaka hur effektivt sådant stöd är. De nya miljöskyddsriktlinjerna och de nya sektorsövergripande rambestämmelserna har godkänts och deras inverkan på stödnivåerna kommer att övervakas noggrant.

De viktigaste resultaten

De totala stödnivåerna har fortsatt att minska i EU

Den totala volymen nationellt statligt stöd i EU minskade från 105 miljarder euro 1996 till 82 miljarder euro år 2000. Minskningen av stödet till regionala ändamål (12 miljarder euro), finansiella tjänster (4 miljarder euro) och transporter (4 miljarder euro) bidrog mest till denna minskning på 23 miljarder euro, men minskningar av stödet till stålsektorn, varvssektorn och andra tillverkningssektorer kunde också noteras. I motsats till den övergripande nedåtgående trenden ökade miljöstödet betydligt, med 4 miljarder euro. De två medlemsstater som har bidragit mest till den markanta minskningen är Tyskland (en minskning med 7 miljarder euro) och Italien (en minskning med 8 miljarder euro) främst till följd av betydande minskningar av det stöd som beviljas för regionala ändamål.

Skillnader mellan medlemsstaterna kvarstår när det gäller resurser som anslås för nationellt statligt stöd ...

Relativt sett uppgick det statliga stödet till 0,99 % av EU:s bruttonationalprodukt (BNP) under år 2000. Detta medeltal döljer betydande skillnader mellan medlemsstaterna: stödets andel av BNP varierar från 0,46 % i Förenade kungariket till 1,44 % i Finland. Den stora andelen i Finland kan förklaras med det relativt omfattande jordbruksstödet, som utgör 70 % av det totala stödet.

... men håller på att utjämnas i takt med att det statliga stödet i procent av BNP minskar i de flesta medlemsstaterna.

Stödnivån uttryckt som procentandel av BNP minskade i elva av de femton medlemsstaterna mellan 1996 och 2000, i linje med det åtagande som gjordes i Stockholm om att minska det statliga stödet fram till 2003. Stödet minskade mest i Grekland, Italien och Portugal (med cirka 0,4 procentenheter) under perioderna 1996-1988 och 1988-2000. Däremot ökade stödet i förhållande till BNP i Danmark, Irland, Luxemburg och Nederländerna. I fallet Irland beror ökningen i stor utsträckning på att man har räknat med siffrorna för den irländska bolagsskatteordningen, som betraktats som statligt stöd bara sedan 1998, samt mindre ökning av stödet till jordbruk och finansiella tjänster. Ökningarna i de tre andra medlemsstaterna beror främst på en ökning av stödet till järnvägstransporter.

Stödets fördelning per sektor varierar betydligt mellan medlemsstaterna och över tid

Det är inte bara stödets volym utan också dess sammansättning som inverkar på hur det påverkar konkurrensen på den inre marknaden. Under år 2000 gick 39 % av stödet inom unionen till transportsektorn, nästan enbart till järnvägsnätet. Av det totala stödet gick 29 % till tillverkningssektorn, 17 % till jordbruk och fiske och 9 % till kolsektorn. Skillnaderna mellan medlemsstaterna är stora när det gäller vilka sektorer stödet riktas till. Stödet till jordbruks- och fiskesektorn utgjorde bara 7 % av det totala stödet i Tyskland, medan jordbruksstödet i Finland uppgick till hela 73 %. Stödet till järnvägssektorn utgjorde mer än 60 % av det totala stödet i Belgien och Luxemburg, vilket skall jämföras med EU-genomsnittet 39 %. Stödet till kolindustrin utgör nästan 20 % av stödet i Tyskland och Spanien, vilket står i kontrast till gemenskapsgenomsnittet 9 %.

Mellan perioderna 1996-1998 och 1998-2000 minskade stödet till tillverkningssektorn med tre procentenheter, medan transportstödet andel ökade med tre procentenheter.

Skillnader kvarstår mellan hur medlemsstaterna beviljar stöd till tillverkningssektorn. Variationerna är stora om detta stöd uttrycks som procentandel av mervärdet: den noterade nivån på 4 % i Danmark är omkring sju gånger större än EU:s lägsta stödnivå på 0,6 % i Förenade kungariket. Dessutom placerar sig Frankrike, Irland, Italien och Luxemburg över EU-genomsnittet på 1,6 %.

Medlemsstaterna riktar stödet mot övergripande mål

Medlemsstaterna uppmanades av Europeiska rådet i Stockholm och Barcelona att omfördela stödet i riktning mot sådana övergripande mål som bidrar till att rätta till marknadsmisslyckanden, t.ex. miljö, utbildning, forskning och utveckling samt små och medelstora företag. Den senaste trenden är att andelen EU-stöd till övergripande mål ökade med mer än 13 procentenheter från perioden 1996-1998 till 1998-2000. Denna positiva trend kunde i varierande utsträckning noteras i samtliga medlemsstater, utom i Österrike, där andelen minskade något från en relativt hög nivå.

De flesta medlemsstaterna har minskat sitt stöd till specifika tillverknings- och tjänstesektorer

Stöd till specifika sektorer snedvrider sannolikt konkurrensen mer än stöd till övergripande mål och tenderar också att främja andra ändamål än konstaterade marknadsmisslyckanden. I de flesta medlemsstater är den generella trenden nedåtgående. I Spanien och Frankrike noterades de största minskningarna mellan 1996 och 2000. Portugal, Irland, Sverige, Frankrike, Danmark och Finland har relativt höga nivåer av stöd till specifika sektorer.

Andelen stöd till regional utveckling är minskande

Mellan 1996-1998 och 1998-2000 minskade andelen stöd för regionala ändamål i förhållande till det totala stödet i EU med fem procentenheter, från 19 % till 14 %. I de flesta medlemsstater minskade andelen eller höll sig relativt stabil. Tyskland och Italien upplevde de största minskningarna, som uppgick till cirka tio procentenheter.

Andelen statligt stöd i sammanhållningsländerna praktiskt taget oförändrad

På grund av dålig tillgång på uppgifter bedöms statligt stöd avsett för ekonomisk och social sammanhållning inte regionalt utan på medlemsstatssnivå. Kommissionen avser att tillsammans med medlemsstaterna arbeta på att utveckla en exaktare indikator. De senaste siffrorna visar att klyftan mellan stödnivåerna i de rikaste medlemsstaterna och i de fyra sammanhållningsländerna knappast har minskat: de fyra sammanhållningsländernas (Grekland, Irland, Portugal och Spanien) andel av det totala EU-stödet till tillverknings-, kol- och tjänstesektorn ökade bara från 12 % 1996-1998 till 14 % 1998-2000. Dessutom beror ökningen främst på att man har tagit med siffrorna för den irländska bolagsskatteordningen, som kommissionen sedan 1998 betraktar som statligt stöd.

Finansiellt stöd är viktigt för att utjämna regionala skillnader, och dess verkningsgrad får inte äventyras av att oproportionerliga mängder statligt stöd beviljas andra regioner i medlemsstaten i fråga. Kommissionen kommer så långt det är möjligt enligt nuvarande regler för kontroll av statligt stöd att fortsätta att minska klyftan mellan EU:s rikaste och fattigaste länder.

De flesta medlemsstaterna beviljar stöd till tillverkningssektorn i form av bidrag

Vad gäller de instrument som används för att bevilja stöd till tillverkningssektorn är bidrag den överlägset mest använda formen, och den utgör 63 % av det totala stödet i EU. Utöver det stöd som beviljas via budgeten utbetalas annat stöd via skatte- eller

socialförsäkringssystemet. I hela EU utgör skattebefrielserna 25 % av den totala stödvolymen. Medan Grekland, Spanien, Luxemburg, Finland och Förenade kungariket beviljar mer än 90 % av sitt stöd i form av bidrag, använder sig andra medlemsstater i större utsträckning av skattebefrielser, särskilt Frankrike (47 %) och Irland (74 %).

Några siffror om förfarandena ...

Under 2001 registrerade kommissionen mer än 1000 ärenden. Omkring 44 % gällde tillverknings-, kol- och tjänstesektorn, 39 % jordbruk, 10 % fiske och 7 % transporter. Enligt fördraget skall medlemsstaterna anmäla allt stöd till kommissionen. I cirka 15 % av de undersökta stödärendena var det dock inte medlemsstaterna utan kommissionen som skulle inleda granskningsförfarandet efter att ha fått kännedom om stödet, t.ex. till följd av ett klagomål. Under perioden 1999-2001 var 7 % av kommissionens samtliga slutliga beslut negativa.

Statligt stöd är inte det enda politiska instrument som kan rätta till marknadsmisslyckanden som påverkar små och medelstora företag

Små och medelstora företag ger ett stort bidrag till EU:s ekonomi i fråga om tillväxt och skapande av sysselsättning, men också när det gäller att utveckla nya produkter och tjänster. Jämfört med stora företag har de dock ofta svårare att få tillgång till externa finansieringskällor, de har otillräcklig tillgång till information, och de är särskilt sårbara när det gäller betungande administrativa krav och ändringar av gällande regler. Dessa marknadsmisslyckanden anses hämma utvecklingen av små och medelstora företag, särskilt i start- och utvecklingsfasen, vilket motiverar beviljandet av statligt stöd. Det påstås dock ofta att en annan politik i själva verket kan vara effektivare när det gäller att åtgärda de ovannämnda marknadsmisslyckandena än direkt finansiellt stöd till små och medelstora företag. Generellt sett bör beslutsfattarna bedöma från fall till fall om befintliga marknadsimperfektioner som påverkar små och medelstora företag kanske skulle åtgärdas bättre genom beviljande av statligt stöd, rådgivnings- och informationstjänster, intensifierade strukturreformer eller en kombination av dessa åtgärder. Ytterligare forskning behövs för att bedöma stödets inverkan och hur effektivt det är för små och medelstora företag jämfört med andra politiska instrument.

Statligt stöd i kandidatländerna: föremål för kommande resultattavlor

Utvidgningsprocessen har fortsatt i snabb takt. Det har därför blivit angeläget att i kandidatländerna skapa en konkurrensmiljö som motsvarar gemenskapens. Det är viktigt att dessa länder iakttar EG:s regelverk om statligt stöd för att uppfylla anslutningskriterierna på konkurrensområdet, enligt vad som bestämdes 1993 vid Europeiska rådets möte i Köpenhamn. Kommissionen fortsätter därför noggrant att följa utvecklingen vad gäller statligt stöd i dessa länder och avser att ge en översikt över situationen i fråga om statligt stöd i dessa länder i kommande uppdateringar av resultattavlan.

INLEDNING

I en föränderlig värld krävs det en fortlöpande översyn av politiken för kontroll av statligt stöd för att garantera skäliga och rättvisa villkor både för medlemsstater, industri och konsumenter. Tillämpningen av de grundläggande principerna måste utvecklas för att hålla jämna steg med de djupgående förändringarna av den europeiska industrins verksamhetsmiljö och för att stödja den industri- och socialpolitiska utvecklingen.

Även om varje enskilt stöd beviljas på villkor som godtas av kommissionen och trots de positiva effekter stöd kan ha på andra politikområden, är det ett obestridligt faktum att den kumulativa effekten av cirka 82 miljarder euro i statligt stöd år 2000 har en avsevärd snedvridande inverkan på konkurrensen på den inre marknaden.

Under de senaste tio åren har den underliggande trenden i fråga om statligt stöd, uttryckt i procentandel av BNP, varit nedåtgående i de flesta medlemsstater. Behovet av att minska de totala stödnivåerna ytterligare och att inrikta stödet mer på övergripande mål av gemensamt intresse betonades av Europeiska rådet i Stockholm och bekräftades av Europeiska rådet i Barcelona i mars 2002, där medlemsstaterna uppmanades att fortsätta ansträngningarna för att minska stödnivåerna genom att upphöra med det stöd som har de mest snedvridande effekterna, att orientera om stödet och satsa mer på övergripande mål och bevilja stöd för att rätta till konstaterade marknadsmisslyckanden. Rådet bekräftar därmed kommissionens ståndpunkt att mindre och mer välriktat stöd är en viktig förutsättning för en effektiv konkurrens. De allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken för 2002 innehåller särskilda rekommendationer till medlemsstaterna om detta.

Syftet med denna uppdatering av resultattavlan för statligt stöd är att öka öppenheten ytterligare och att öka medvetenheten om behovet av kontroll av statligt stöd. Inom ramen för de åtaganden som medlemsstaterna gjorde i Stockholm och Barcelona har ett urval av data lagts fram på ett sätt som kan skapa bättre förutsättningar för att välja hur det statliga stödet skall kunna minskas och var dessa minskningar eventuellt kan göras.

Vad är statligt stöd?

Statligt stöd är en form av statligt ingripande för att främja en viss ekonomisk verksamhet. Statligt stöd innebär att vissa ekonomiska sektorer eller verksamheter behandlas förmånligare än andra. Statligt stöd snedvrider således konkurrensen, eftersom det innebär en diskriminering mellan företag som beviljas stöd och företag som inte beviljas stöd. Det utgör därför ett hot mot den inre marknads funktion. Vid utarbetandet av EG-fördraget insåg man denna risk och inrättade ett system som, samtidigt som det är centrerat kring principen att statligt stöd är oförenligt med den gemensamma marknaden, trots det godtar att beviljandet av sådant stöd kan vara berättigat under exceptionella omständigheter. Systemets grundläggande regler anges i artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget. Dessa regler har under åren förstärkts med sekundärlagstiftning och domstolsbeslut. Mer information om de rättsliga ramarna och ramarna för förfarandet hittar man på följande webbplats: http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/legislation/

Utformning

Resultattavlan omstruktureras och förbättras för att man bättre skall kunna utnyttja de möjligheter Internet ger. Utöver denna pappersversion lanseras inom kort en permanent online-resultattavla (http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/scoreboard/) med nyckelindikatorer, statistisk information och ett forum för medlemsstaterna.

Resultattavlan kommer att uppdateras kontinuerligt två gånger per år, vår och höst. Huvudsyftet med våruppdateringen är att ge en översikt över situationen i fråga om statligt stöd i unionen och att undersöka de underliggande trenderna utifrån de senaste uppgifter som finns tillgängliga. Resultattavlan består av fyra delar. I den första delen undersöks hur mycket medlemsstaterna minskar det statliga stödet i förhållande till BNP. I den andra delen redovisas hur väl medlemsstaterna lyckats relativt sett när det gäller att orientera om stödet och i stället inrikta det mer på specifika sektorer och övergripande mål. Den tredje delen innehåller uppgifter om kommissionens och medlemsstaternas förfaranden för kontroll av statligt stöd. I den fjärde delen, slutligen, som handlar om statligt stöd som ett ekonomiskt redskap på den inre marknaden, har vi valt att undersöka det statliga stödets roll för den allmänna politiken i fråga om små och medelstora företag.

För att undvika en dubblering av information har kommissionen integrerat översikten över statligt stöd i resultattavlan och därmed skapat ett mångsidigt och innehållsrikt referensdokument för statligt stöd.

Begränsningar

Denna utgåva av resultattavlan handlar i stor utsträckning om år 2000, som föregick Europeiska rådets möte i Stockholm 2001. Följande begränsningar när det gäller tillgången till uppgifter måste beaktas när de mål som uppställdes i Stockholm ses över 2003. Fullständiga uppgifter om statligt stöd för 2003 kommer inte att föreligga förrän i början av 2005, eftersom medlemsstaterna tillsammans med kommissionen behöver upp till ett år för att samla in och analysera uppgifterna.

Uppgifter om statligt stöd som samlats in för resultattavlan grupperas enligt huvudsyfte. Det bör noteras att huvudsyftena inte alltid kan ge en helt rättvisande bild av vilka de slutliga stödmottagarna är. En del av ett regionalstöd kan till exempel betalas till små och medelstora företag, stöd till forskning och utveckling går till särskilda sektorer osv. På grund av bristen på tillgänglig information begränsas analysen av övergripande, regionalt och sektoriellt stöd för närvarande till tillverknings- och tjänstesektorn. Kommissionen håller för närvarande på att förbättra exaktheten i och kvaliteten på de uppgifter den samlar in.

Syftet med den kvantitativa information som ges i resultattavlan är att belysa den faktiska utvecklingen, utan försök att fastställa orsakssamband. Resultattavlan innehåller således inga kritiserande värdeomdömen utan bara kalla fakta, som bör uppmuntra till diskussion utan att man föregriper resultatet av denna.

Registret över statligt stöd – ett annat instrument för ökad öppenhet

I mars 2001 presenterade kommissionen det nya registret över statligt stöd. Registret innehåller detaljerad information om statsstödsärenden som kommissionen behandlat. Registret uppdateras årligen och garanterar därmed att allmänheten snabbt får tillgång till de senaste besluten om statligt stöd. Registret finns tillgängligt på generaldirektoratet för konkurrens hemsida http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/legislation/

DEL ETT: ÖVERSIKT ÖVER STATLIGT STÖD I EUROPEISKA UNIONEN

I detta kapitel ges en översikt över det statliga stöd som beviljats i Europeiska unionen år 2000 och en sammanfattning av de underliggande trenderna.

1.1 Statligt stöd i absoluta och relativa tal

Det statliga stöd som beviljades av de 15 medlemsstaterna beräknades till 82 miljarder euro år 2000, jämfört med 105 miljarder euro 1996. De två medlemsstater som har bidragit mest till den markanta minskningen är Tyskland (en minskning med 7 miljarder euro) och Italien (en minskning med 8 miljarder euro) främst till följd av betydande minskningar av det stöd som beviljas för regionala ändamål.

Absolut sett beviljade Tyskland mest stöd (25 miljarder euro) år 2000, följt av Frankrike (15,7 miljarder euro) och Italien (10,4 miljarder euro).

Tabell 1: Statligt stöd i medlemsstaterna, år 2000

	EU	B	DK	D	EL	E	F	IRL	I	L	NL	A	P	FIN	S	UK
Statligt stöd i mrd. euro	82,4	3,3	2,4	25,0	1,1	5,8	15,7	1,2	10,4	0,2	3,8	2,0	1,3	1,8	1,8	6,5
Totalt stöd i % av BNP	0,99	1,34	1,23	1,23	0,89	0,99	1,13	1,20	0,92	1,24	0,98	0,97	1,18	1,44	0,75	0,46

Källa: GD Konkurrens

Skillnader mellan medlemsstaterna i fråga om det statliga stödets procentandel av BNP

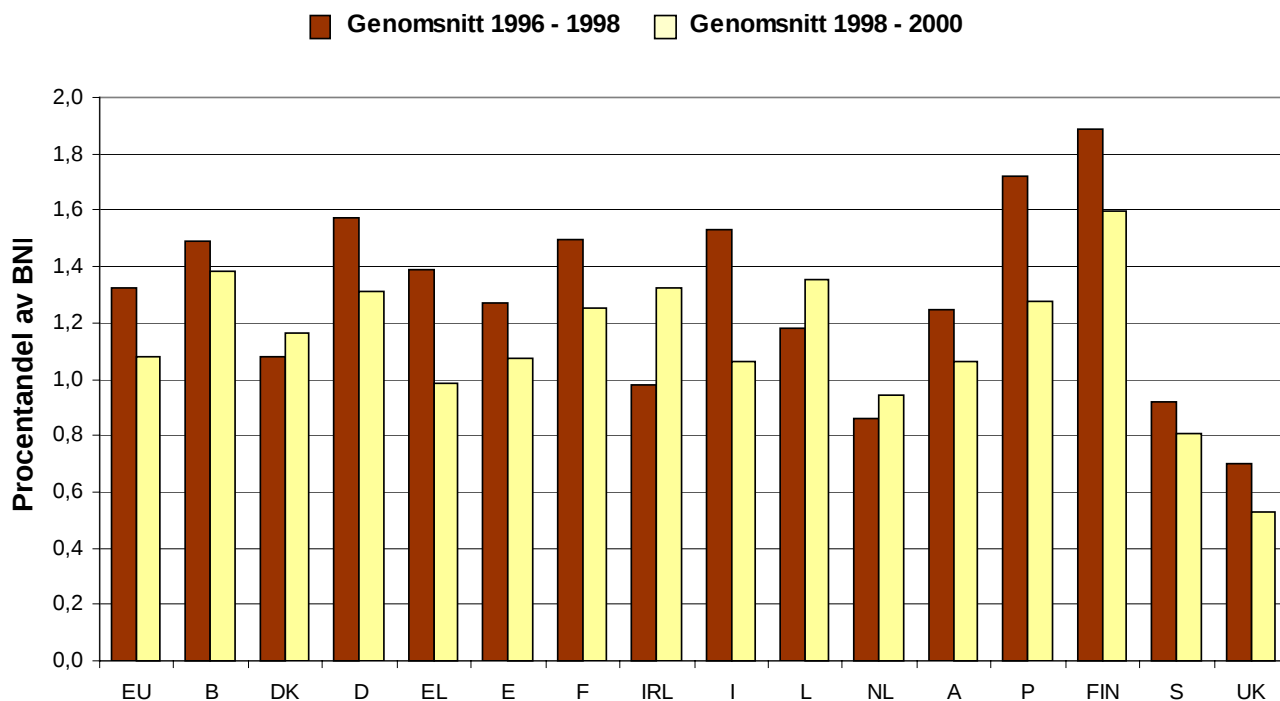
Relativt sett uppgick det statliga stödet till 0,99 % av EU:s bruttonationalprodukt (BNP) år 2000. Detta medeltal döljer betydande skillnader mellan medlemsstaterna: stödets andel av BNP varierar från 0,46 % i Förenade kungariket till 1,44 % i Finland. Den stora andelen i Finland kan förklaras med det relativt omfattande jordbruksstödet, som utgör 70 % av det totala stödet i den medlemsstaten. Siffrorna för Grekland, Spanien, Italien, Nederländerna, Österrike och Sverige ligger alla på eller under EU-genomsnittet (tabell 1).

Nedåtgående trend för stödnivåerna i de flesta medlemsstater

Vid Europeiska rådets möte i Stockholm 2001 utfäste sig medlemsstaterna att fram till år 2003 minska mängden statligt stöd i förhållande till BNP. Den underliggande trenden kan iakttas genom en jämförelse av perioderna 1996-1998 och 1998-2000. I hela EU uppgick stödet till 1,08 % av BNP i genomsnitt under perioden 1998-2000, en minskning med -0,25 procentenheter jämfört med perioden 1996-1998. I elva av de femton medlemsstaterna är trenden nedåtgående. Stödet minskade mest i Grekland, Italien och Portugal (ca -0,4 procentenheter) mellan de två undersökta perioderna.

Däremot ökade stödet i förhållande till BNP i Danmark, Irland, Luxemburg och Nederländerna. I fallet Irland beror ökningen i stor utsträckning på att siffrorna för den irländska bolagsskatteordningen beaktats. Dessa siffror har betraktats som statligt stöd bara sedan 1998 i kombination med mindre höjningar av stödet till jordbruk och finansiella tjänster. Ökningarna i de tre andra medlemsstaterna beror främst på en ökning av stödet till järnvägstransporter.

Diagram 1: Statligt stöd i procentandel av BNP, 1996–2000

Källa: GD Konkurrens

Statligt stöd kan också anges med andra relativa tal: per capita (tabell 2) och per anställd och som procentandel av statens utgifter (tabell 3). Under perioden 1998-2000 var den årliga genomsnittliga stödvolymen 230 euro per capita jämfört med 266 euro under perioden 1996-1998. I linje med en allmän sänkning av stödnivåerna minskade också stödet per anställd som procentandel av statens utgifter under dessa två perioder.

Tabell 2: Statligt stöd i absoluta tal och per capita 1996-2000

	Årliga genomsnitt 1996 - 1998		Årliga genomsnitt 1998 - 2000	
	I milj. euro	€ per capita	I milj. euro	€ per capita
EU	99.471	266	86.550	230
B	3.312	325	3.268	320
DK	1.695	321	2.041	384
D	29.892	365	26.008	317
EL	1.520	145	1.155	110
E	6.604	168	6.052	153
F	19.086	328	16.885	288
IRL	730	199	1.179	314
I	16.364	285	11.764	204
L	194	461	251	579
NL	2.974	190	3.534	223
A	2.312	286	2.088	258
P	1.725	173	1.381	137
FIN	2.072	403	1.927	373
S	1.942	220	1.825	206
UK	9.048	153	7.194	121

Källa: GD Konkurrens

Tabell 3: Statligt stöd i relativa tal, 1996-2000

	I procent av BNI		I euro per anställd		I procent av statens utgifter	
	1996 - 1998	1998 - 2000	1996 - 1998	1998 - 2000	1996 - 1998	1998 - 2000
EU	1,32	1,08	632	534	2,64	2,27
B	1,49	1,38	869	835	2,87	2,74
DK	1,08	1,23	638	750	1,85	2,23
D	1,57	1,31	802	684	3,17	2,74
EL	1,39	0,99	397	296	2,89	2,03
E	1,27	1,07	466	400	2,98	2,62
F	1,50	1,25	826	711	2,73	2,34
IRL	0,98	1,32	510	739	2,64	3,88
I	1,53	1,06	750	529	2,98	2,19
L	1,18	1,35	1.133	1.406	2,69	3,22
NL	0,86	0,94	395	446	1,78	2,03
A	1,24	1,06	589	524	2,27	1,99
P	1,72	1,28	373	287	3,85	2,86
FIN	1,89	1,59	973	863	3,34	3,10
S	0,92	0,81	480	440	1,46	1,35
UK	0,70	0,53	337	261	1,65	1,30

Källa: GD Konkurrens

1.2 Stödets fördelning per sektor

Stödets fördelning per sektor varierar betydligt mellan medlemsstaterna och över tid

Under år 2000 gick 39 % av det statliga stödet inom unionen till transportsektorn, nästan enbart till järnvägsnätet. Av det totala stödet gick 29 % till tillverkningssektorn, 17 % till jordbruk och fiske och 9 % till kolsektorn.

Skillnaderna mellan medlemsstaterna är stora när det gäller vilka sektorer stödet riktas till. Stödet till jordbruks- och fiskesektorn utgjorde bara 7 % av det totala stödet i Tyskland, medan jordbruksstödet andel i Finland uppgick till hela 73 %. Stödet till järnvägssektorn utgjorde mer än 60 % av det totala stödet i Belgien och Luxemburg, vilket skall jämföras med EU-genomsnittet 39 %. Stödet till kolindustrin utgör nästan 20 % av stödet i Tyskland och Spanien, vilket står i kontrast till gemenskapsgenomsnittet 9 %.

Tabell 4: Stödets fördelning per sektor, år 2000

Totalt i %							Miljoner euro
	Tillverkning	Tjänster (inklusive turism, finans, media och kultur)	Transport	Jordbruk & Fiske	Kol	Ej specificerat annanstans*	Totalt
EU	29	3	39	17	9	4	82.373
B	18	1	64	12	0	6	3.292
DK	43	1	30	12	0	14	2.412
D	36	0	39	7	19	0	25.044
EL	37	1	48	14	0	0	1.085
E	21	1	23	24	19	13	5.833
F	29	5	39	21	6	0	15.689
IRL	40	13	11	33	0	3	1.196
I	31	2	48	16	0	3	10.433
L	15	2	72	12	0	0	245
NL	19	1	53	28	0	0	3.799
A	20	1	33	44	0	1	1.965
P	16	40	7	22	0	15	1.322
FIN	22	1	2	73	0	2	1.833
S	24	6	47	23	0	0	1.769
UK	19	2	39	16	3	20	6.459

* I denna kolumn ingår sådant stöd till sysselsättning och utbildning som inte hänförs till någon viss sektor.

Källa: GD Konkurrens

Mellan 1996-1998 och 1998-2000 minskade stödvolymen i alla huvudsektorer: tillverkning minskade med 6,7 miljarder euro, tjänster med 2,6 miljarder euro, transporter med 1,8 miljarder euro, jordbruk med 1,1 miljarder euro och kol med 1,0 miljarder euro (tabell 5). En analys av trenden i fråga om andelen för respektive sektor ger en något annorlunda bild: stödet till tillverkningssektorn minskade med 3 procentenheter, medan transportstödet andel ökade med 3 procentenheter. I medlemsstaterna var andelen för respektive sektor ganska stabil, även om vissa betydande fluktuationer har förekommit, av vilka den mest anmärkningsvärda är minskningen av stödet till tillverkningssektorn i Italien med 15 %. Detta beror till stor del på att regionalstödet minskat under denna period (tabell 6).

Tabell 5: Statligt stöd per sektor inom gemenskapen 1996–2000

miljarder euro

	Årligt genomsnitt 1996 - 1998	Årligt genomsnitt 1998 - 2000
Totalt nationellt stöd	99,5	86,5
varav:		
Jordbruk	14,8	13,7
Fiske	0,3	0,3
Tillverkning	32,5	25,8
Kolindustri	8,2	7,2
Transport	34,0	32,2
varav järnvägstransporter	33,0	32,1
Tjänster	6,6	4,0
Ej specificerat annanstans	3,1	3,3

Källa: GD Konkurrens

Tabell 6: Andelen statligt stöd per sektor i medlemsstaterna 1996–2000

Procent

	Tillverkning		Tjänster (inklusive turism, finans, media och kultur)		Transport		Jordbruk och fiske		Kol		Ej specificerat annanstans*	
	1996 - 1998	1998 - 2000	1996 - 1998	1998 - 2000	1996 - 1998	1998 - 2000	1996 - 1998	1998 - 2000	1996 - 1998	1998 - 2000	1996 - 1998	1998 - 2000
EU	33	30	7	5	34	37	15	16	8	8	3	4
B	23	21	0	1	65	65	7	9	0	0	4	5
DK	41	38	2	1	28	31	16	13	0	0	15	17
D	40	37	1	0	35	38	6	6	18	17	1	1
EL	42	38	0	0	46	46	13	15	0	0	0	0
E	28	23	1	1	25	23	19	22	17	18	10	13
F	23	27	21	13	33	36	17	18	5	6	0	0
IRL	45	47	16	15	20	12	15	24	0	0	4	3
I	50	35	6	4	34	43	10	15	0	0	1	3
L	26	17	0	1	56	70	17	12	0	0	0	0
NL	19	19	1	1	46	51	34	29	0	0	0	0
A	21	21	1	2	28	32	48	45	0	0	1	1
P	12	15	51	44	11	5	16	22	0	0	10	14
FIN	19	22	1	1	2	2	75	74	0	0	2	2
S	20	24	5	6	53	49	16	21	0	0	6	1
UK	17	18	3	3	34	37	20	16	10	7	16	18

* I denna kolumn ingår sådant stöd till sysselsättning och utbildning som inte kan hänföras till någon viss sektor.

Källa: GD Konkurrens

1.3 Statligt stöd till tillverkningsindustrin

Följande avsnitt är i huvudsak inriktat på stödet till tillverkningsindustrin¹. Eftersom Europeiska rådet i Barcelona upprepade sin uppmaning till medlemsstaterna att i större utsträckning inrikta stödet på övergripande mål, däribland ekonomisk och social sammanhållning, är det i denna sektor medlemsstaterna har ett visst spelrum att minska stödnivåerna enligt den uppmaning att minska stödet som riktades till dem vid Europeiska rådets möte i Stockholm.

I hela EU uppgick stödet till tillverkningssektorn år 2000 till 24 miljarder euro eller, annorlunda uttryckt, till 1,6 % av mervärdet inom denna sektor. Danmark (4,0 %) och Grekland (3,0 %) hade de överlägset högsta stödnivåerna inom denna sektor. Dessutom placerar sig Frankrike, Irland, Italien och Luxemburg också över EU-genomsnittet (tabell 7).

Tabell 7: Statligt stöd till tillverkningsindustrin, år 2000

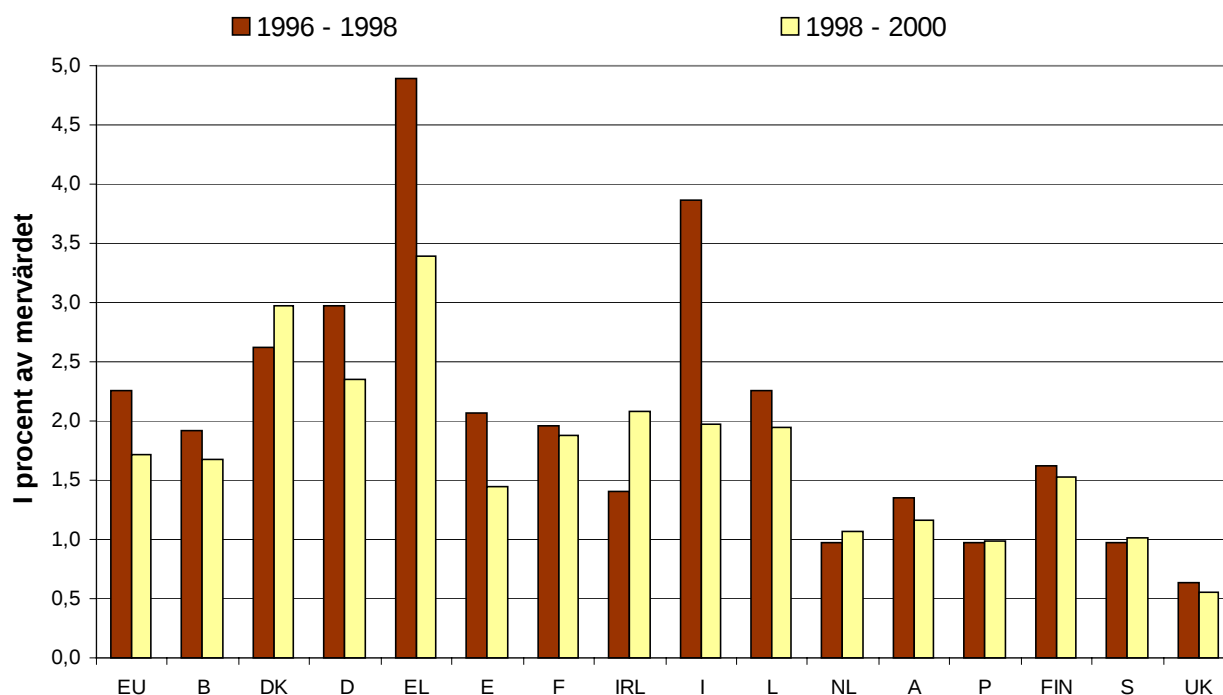
	EJ	B	DK	D	EL	E	F	IRL	I	L	NL	A	P	FIN	S	UK
Statligt stöd till tillverkningssektorn i miljoner euro	23844	580	1035	8925	404	1202	4509	481	3249	37	710	401	213	411	429	1251
Statligt stöd till tillverkningssektorn i % av mervärdet	1,6	1,5	4,0	2,1	3,0	1,3	1,8	1,7	1,6	1,9	1,2	1,0	1,0	1,5	1,0	0,6

Källa: GD Konkurrens

Statligt stöd till tillverkningssektorn i förhållande till mervärdet (och i euro per anställd) minskade i de flesta medlemsstater mellan 1996-1998 och 1998-2000 (diagram 2 och tabell 8). Detta gällde särskilt Italien, där den långvariga nedåtgående trenden har fortsatt, men också Grekland, Tyskland och Spanien. Däremot noterades betydande ökningar i Danmark och Irland. Ökningen för Irlands del beror på att man inkluderat siffrorna från 1998 för en irländsk skatteordning som håller på att avvecklas. Om denna skatteordning inte medräknas, blir den underliggande trenden nedåtgående också för Irlands del. I Danmark är den uppåtgående trenden resultatet av två stora miljöstödsordningar.

¹ I resultattavlan omfattar tillverkningssektorn stöd till stålindustrin, varvsindustrin och andra tillverkningssektorer, undsättning och omstrukturering, regionalstöd och stöd till de flesta övergripande mål, bland annat forskning och utveckling, små och medelstora företag, miljö, handel och energisparande.

Diagram 2: Statligt stöd till tillverkningsindustrin, 1996-2000

Källa: GD Konkurrens

Tabell 8: Statligt stöd till tillverkningsindustrin i relativa tal, 1996-2000

	I procent av mervärdet		I euro per anställd		I miljoner euro	
	1996 - 1998	1998 - 2000	1996 - 1998	1998 - 2000	1996 - 1998	1998 - 2000
EU	2,3	1,7	1.081	854	32.459	25.781
B	1,9	1,7	1.161	1.034	766	675
DK	2,6	3,0	1.534	1.784	687	786
D	3,0	2,3	1.459	1.199	11.879	9.718
EL	4,9	3,4	1.033	720	637	442
E	2,1	1,5	718	487	1.879	1.376
F	2,0	1,9	1.185	1.215	4.456	4.560
IRL	1,4	2,1	1.183	1.866	330	548
I	3,9	2,0	1.591	801	8.142	4.147
L	2,3	1,9	1.538	1.266	50	42
NL	1,0	1,1	540	608	574	657
A	1,4	1,2	716	656	489	444
P	1,0	1,0	207	215	206	210
FIN	1,6	1,5	938	931	403	416
S	1,0	1,0	520	575	398	442
UK	0,6	0,6	353	305	1.563	1.318

Källa: GD Konkurrens

DEL TVÅ: REFORMERAR MEDLEMSSTATERNA SIN STATSSTÖDSPOLITIK?

Vid Europeiska rådets möte i Barcelona i mars 2002 efterlystes mindre men mer målinriktat stöd som en viktig förutsättning för en effektiv konkurrens på den inre marknaden. Medlemsstaterna uppmanades att inrikta stödet på att rätta till konstaterade marknadsmisslyckanden. För att nå detta mål måste en del medlemsstater överväga hur de skall anpassa sin stödpolitik.

2.1 Övergripande mål

Medlemsstaterna riktar stödet mot övergripande mål

Statligt stöd till övergripande mål, dvs. stöd som inte beviljas specifika sektorer eller geografiska områden, anses i regel vara inriktat på att rätta till marknadsmisslyckanden och mindre konkurrenssnedvridande än sektoriellt stöd och ad hoc-stöd. Forskning och utveckling, miljöskydd, energisparande samt stöd till små och medelstora företag är de viktigaste övergripande målen för det statliga stödet. På grund av dålig tillgång på information handlar detta avsnitt om övergripande mål inom ramen för det totala stödet utom jordbruk, fiske och transporter.

År 2000 utgjorde stödet till övergripande mål 47 % av det totala stödet i EU utom jordbruk, fiske och transporter. Resten av stödet beviljades för regionala ändamål (22 %), kol (19 %) och specifika sektorer (11 %). Skillnaderna mellan medlemsstaterna när det gäller andelen stöd till övergripande mål är stora och varierar mellan 8 % av det totala stödet i Grekland och 83 % i Danmark. Det är viktigt att minnas att i vissa medlemsstater kan stödordningar som förts in under huvudsyftet regionalstöd också gälla sekundära ändamål, såsom FoU och utbildning. Detta kan vara av betydelse särskilt för länder som Grekland, som har en relativt stor andel regionalstöd. Trots mätningstvårvigheterna ger uppgifterna en antydning om vilka övergripande mål som prioriteras i medlemsstaterna. Som exempel kan nämnas att cirka 30 % av stödet i Österrike och Finland riktas till forskning och utveckling (EU-genomsnitt 11 %). Danmark (38 % av det totala stödet), Sverige (27 %) och Tyskland (26 %) tenderar att främja miljöskyddsändamål (EU-genomsnitt 13 %) medan Förenade kungariket anslår 45 % av sitt totala stöd (utom jordbruk, fiske och transporter) till utbildningsändamål (tabell 9).

Tabell 9: Statligt stöd till övergripande mål, specifika sektorer, kol och regionala ändamål, år 2000

Procentandel av det totala stödet utom jordbruk, fiske och transporter																
	EU	B	DK	D	EL	E	F	IRL	I	L	NL	A	P	FIN	S	UK
Övergripande mål	47	77	83	46	8	42	42	55	33	47	75	58	38	71	61	60
Forskning och utveckling	11	16	7	9	0	9	21	1	5	19	22	29	1	32	22	4
Miljö	13	1	38	26	1	0	2	-	0	2	10	14	-	1	27	3
Små och medelstora företag	10	23	1	8	5	7	14	0	20	25	15	11	8	10	4	8
Handel	1	0	1	0	0	0	2	1	0	1	4	-	0	6	-	-
Energibesparing	2	0	13	1	0	0	2	0	0	0	8	0	0	14	8	0
Sysselsättningsstöd	3	18	6	0	-	6	0	4	8	-	1	4	9	7	-	-
Utbildningsstöd	6	5	18	0	-	19	-	2	-	-	-	-	12	0	0	45
Övriga mål	2	14	-	-	2	0	0	47	0	-	14	-	7	-	-	-
Särskilda sektorer	11	3	16	4	2	10	19	23	11	9	9	9	58	16	20	7
Stål	0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0	-	-	-
Varvsindustrin	3	-	14	3	-	1	2	-	5	-	5	-	-	13	-	-
Övriga tillverkningssektorer	1	-	1	1	-	2	2	1	1	-	2	2	0	-	-	3
Undsättning och omstrukturering	1	-	-	0	-	5	0	-	0	-	-	1	0	-	-	-
Turism	1	1	0	0	-	0	0	0	3	-	-	6	2	-	-	0
Finansiella tjänster	2	-	-	-	-	-	9	17	2	-	-	-	2	-	-	-
Media, kultursektorn, kulturtjänster	3	2	2	0	2	1	4	5	0	9	4	-	52	3	20	4
Kol	19	-	-	34	-	35	16	-	-	-	-	-	-	-	-	7
Regionalstöd	22	20	0	16	90	14	24	22	56	44	16	33	4	14	18	25
Regioner enl. artikel 87.3 c	10	20	0	3	-	11	19	11	7	44	16	31	-	14	18	20
Regioner enl. artikel 87.3 a	13	-	-	12	90	3	6	11	48	-	-	2	4	-	-	6
Totalt stöd utom jordbruk, fiske och transporter, i milj. euro	36.262	802	1.396	13.705	411	3.088	6.384	672	3.732	40	747	443	937	454	537	2.915

Anm.: De höga siffrorna för Irland (47 %) under "övriga ändamål" beror på den irländska bolagsskatteordningen.

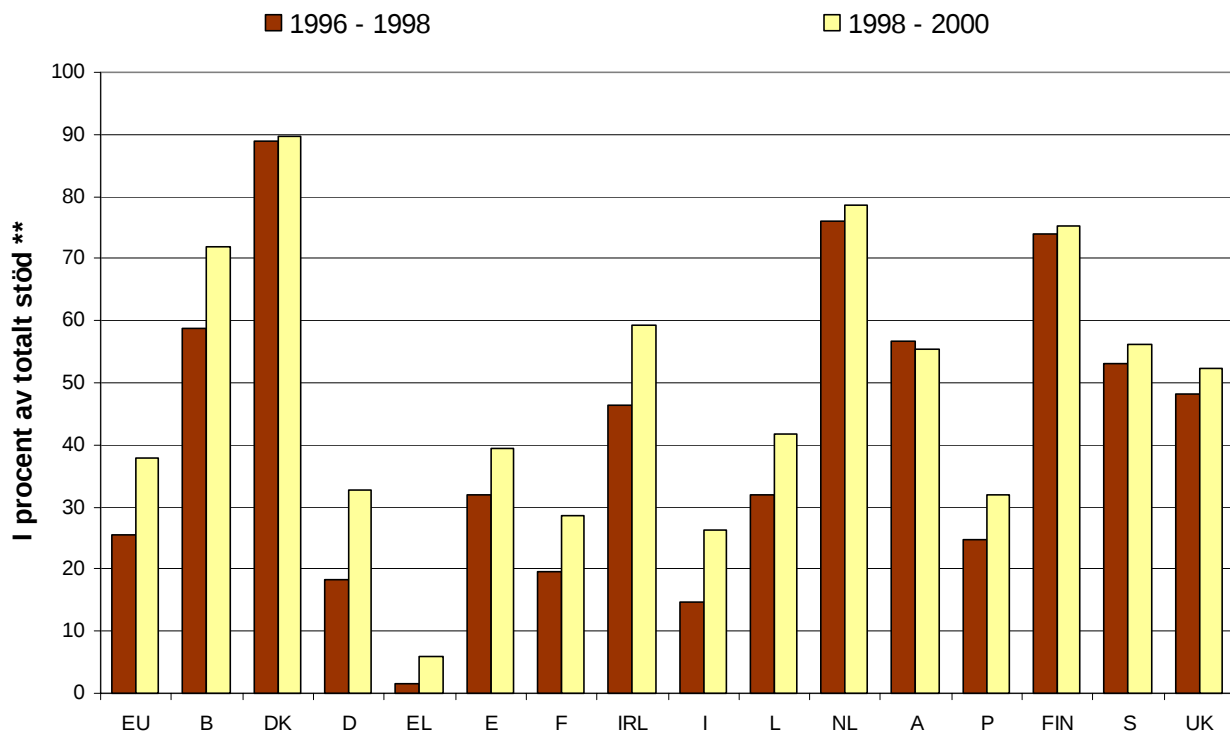
Källa: GD Konkurrens

Vid Europeiska rådets möte i Barcelona upprepades uppmaningen till medlemsstaterna att omfördela stödet i riktning mot övergripande mål av gemensamt intresse. Om man tittar på den senaste utvecklingen framgår det att andelen EU-stöd till övergripande mål ökade med mer än 13 procentenheter från perioden 1996-1998 till 1998-2000 (diagram 3). Denna positiva trend kunde i varierande utsträckning noteras i samtliga medlemsstater, utom i Österrike, där andelen minskade något. Vid alla jämförelser av utvecklingen i medlemsstaterna bör den totala stödnivån för övergripande mål konsekvent beaktas. Som exempel kan nämnas att den relativa vikten för stödet till övergripande mål i Österrike ligger något över EU-genomsnittet, trots en liten minskning.

Den största ökningen verkar ha ägt rum i Irland. Detta beror dock på att siffrorna för den irländska bolagsskatteordningen medräknats sedan 1998.

Diagram 3: Andelen statligt stöd till övergripande mål*, 1996-2000

Källa:GD.Konkurrens

* utom undsättning och omstrukturering

** totalt stöd utom jordbruk, fiske och transporter

2.2 Branschövergripande stöd

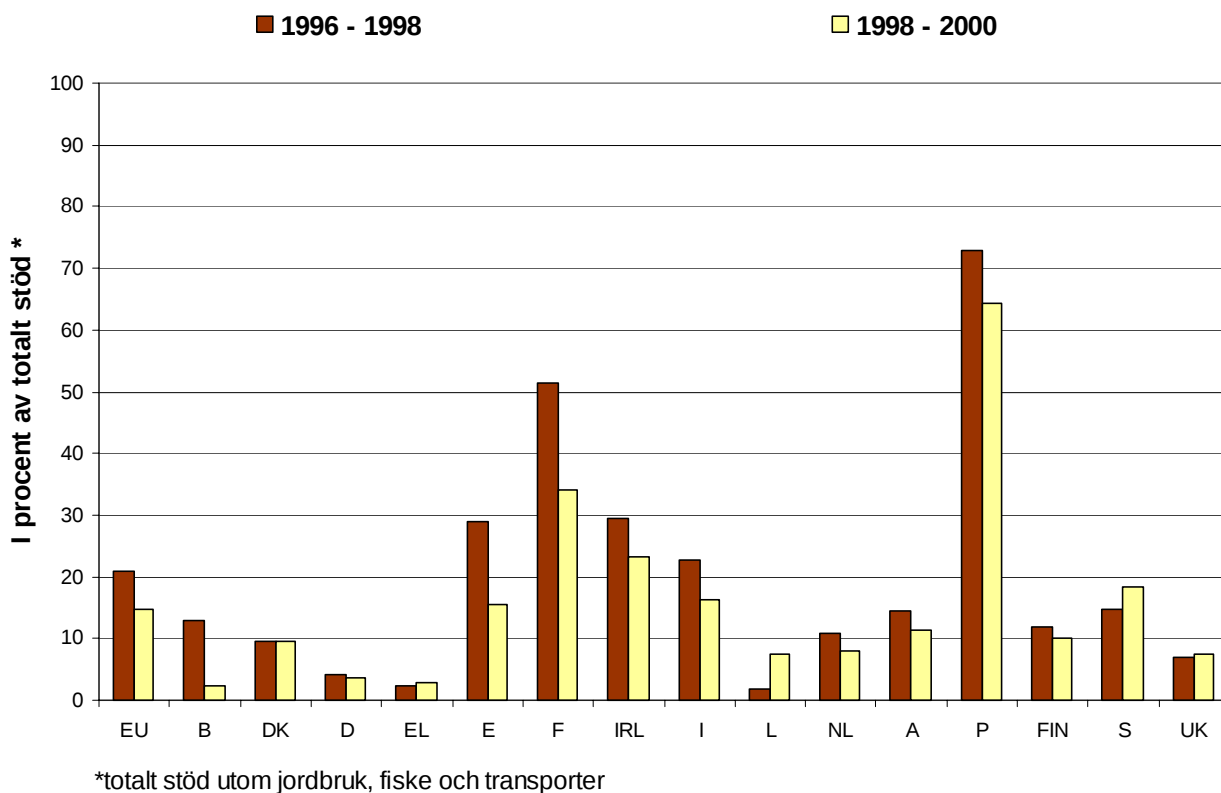
De flesta medlemsstaterna har minskat sitt stöd till specifika tillverknings- och tjänstesektorer

Stöd till specifika sektorer snedvrider sannolikt konkurrensen mer än stöd till övergripande mål och tenderar också att främja andra ändamål än konstaterade marknadsmisslyckanden. Dessutom beviljas en betydande del av denna typ av stöd för undsättning och omstrukturering av företag.

Andelen stöd till specifika sektorer i EU jämfört med regionala eller sektoriella mål utgjorde 11 % av det totala stödet till tillverkning, kol och tjänster år 2000. Den stora andelen sektoriellt stöd i Portugal (58 % av det totala stödet) beror på en enda regionalstödsordning för skattelättnader på Madeira som främst gäller finansiella tjänster. Irland (23 %), Sverige (20 %), Frankrike (19 %), Danmark (16 %) och Finland (16 %) har också relativt höga nivåer av stöd till specifika sektorer.

I de flesta medlemsstater är den underliggande trenden nedåtgående: mellan 1996-1998 och 1998-2000 minskade andelen EU-stöd med över 6 procentenheter (diagram 4). Minskningarna var störst i Belgien (11 procentenheter), Spanien (14 procentenheter) och Frankrike (17 procentenheter). Däremot ökade andelen sektoriellt stöd i Sverige (+4 procentenheter) och Luxemburg (+6 procentenheter).

Diagram 4: Andelen statligt stöd till specifika tillverknings- och tjänstesektorer, 1996-2000

Källa: GD Konkurrens

2.3 Kol och stål

EKSG-fördraget löper ut i juli 2002 och därmed också de statsstödsregler som för närvarande reglerar beviljandet av statligt stöd till kol- och stålprodukter inom EKSG-sektorn. Det statliga stödet till stålsektorn har minskat avsevärt under de fem senaste åren, från 437 miljoner euro 1996 till knappt 4 miljoner år 2000.

Kolsektorn beviljades cirka 7 miljarder euro år 2000. Stödet till pågående produktion minskade stadigt mellan 1996 och 2000 i linje med avtalen om en minskning av stödet till kolindustrin fram till 2005. Tabell 10 ger en översikt över stödet till kolindustrin under perioden 1996-2000.

Tabell 10: Statligt stöd till kolindustrin, 1996-2000

	Årliga genomsnitt för stöd som inte avser pågående produktion (i milj. euro)		Årliga genomsnitt för stöd som avser pågående produktion			
	1996 - 1998	1998 - 2000	1996 - 1998		1998 - 2000	
			I milj. euro	Euro per anställd	I milj. euro	Euro per anställd
EU	2.191,5	2.113,6	5.960,0	47.421	5.049,0	48.461
D	348,1	639,6	4.898,2	62.511	3.872,9	60.014
E	353,9	388,9	776,4	33.249	728,9	40.363
F	607,4	622,3	285,5	23.706	376,1	39.067
P	0,3					
UK	881,8	462,8			71,0	5.937

Källa: GD Konkurrens

2.4 Statligt stöd till regional utveckling och sammanhållning

Andelen stöd till regional utveckling inom tillverknings- och tjänstesektorn är minskande

Statligt stöd som särskilt beviljats för att främja regional utveckling inom EU uppgick till 8 miljarder euro år 2000. Drygt hälften av regionalstödet går till de minst utvecklade regionerna, dvs. områden som är berättigade till regionalstöd enligt artikel 87.3 a i EG-fördraget. Resten utgörs av stöd som enligt definitionen i artikel 87.3 c är avsett att "underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset".

Statligt stöd som särskilt beviljats för att främja regional utveckling uppgick till 10 % av det totala statliga stödet i EU år 2000. Med andra ord utgjorde regionalstödet, i motsats till sektoriellt stöd eller stöd till övergripande mål, 22 % av stödet till tillverkning, kol och tjänster (totalt stöd utom jordbruk, fiske och transporter). Skillnaderna mellan medlemsstaterna är stora, även om detta delvis kan förklaras med de olika sätten att klassificera stödordningar (se anmärkning i avsnitt 2.1).

Tabell 11: Statligt stöd till regionala ändamål, 2000

	I milj. euro i fasta priser (1999)															
	EJ	B	DK	D	EL	E	F	IRL	I	L	NL	A	P	FIN	S	UK
Totalt stöd för regionala ändamål	8.108,5	158,9	4,7	2.172,0	370,3	420,8	1.542,1	146,1	2.078,1	17,8	116,9	146,8	34,9	61,3	99,3	738,5
varav:																
regioner enl. artikel 87.3 c	3.505,7	158,9	4,7	471,6		332,4	1.190,8	75,3	271,5	17,8	116,9	136,4		61,3	99,3	568,6
regioner enl. artikel 87.3 a	4.602,8			1.700,4	370,3	88,4	351,3	70,7	1.806,7			10,4	34,9			169,8

Källa: GD Konkurrens

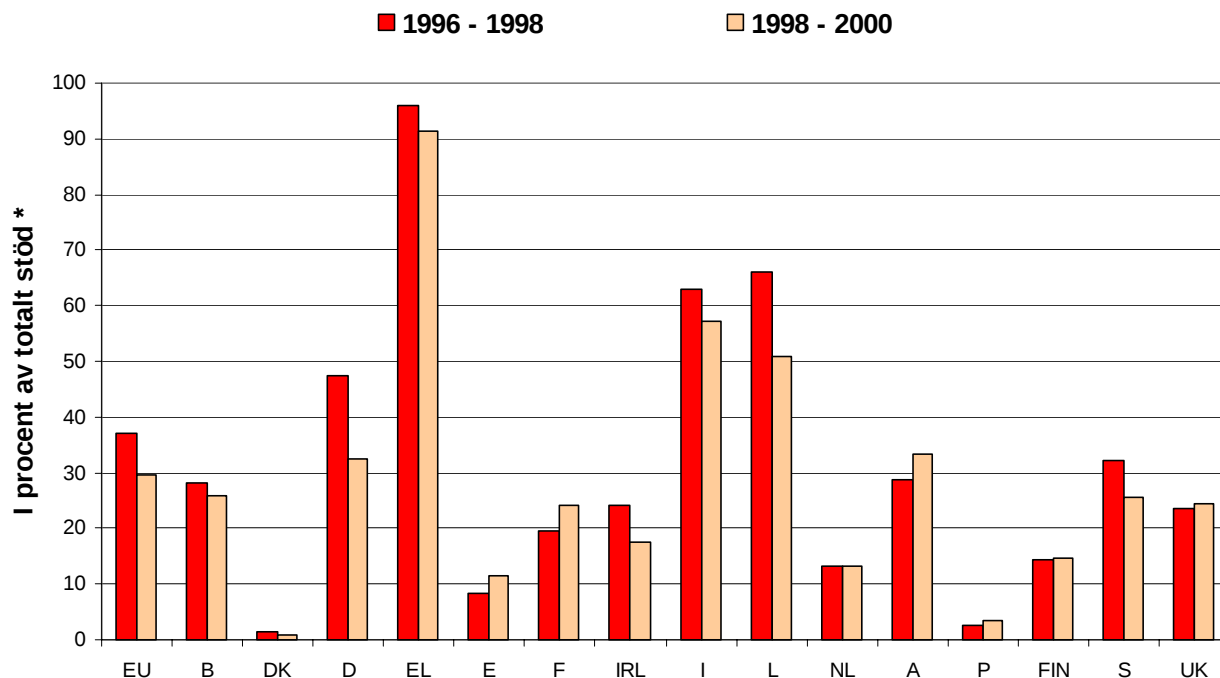
Mellan 1996-1998 och 1998-2000 minskade stödet för regionala ändamål från 19 miljarder euro till 12 miljarder euro per år i genomsnitt. Andelen stöd för regionala ändamål till sektorerna tillverkning, kol och tjänster minskade med 7 procentenheter, från 37 % till 30 %. I de flesta medlemsstater minskade andelen eller höll sig stabil. Den största förändringen ägde rum i Tyskland, där andelen minskade från 48 % till 32 %, på grund av en successiv avveckling av det statliga stödet till de nya delstaterna via BvS ("Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben").

Vid Europeiska rådets möte i Barcelona upprepades också uppmaningen till medlemsstaterna att rikta stödet mer till ekonomisk och social sammanhållning. På grund av dålig tillgång på uppgifter bedöms statligt stöd avsett för ekonomisk och social sammanhållning inte på regional nivå utan på medlemsstatsnivå. I resultattavlan används en representativ modell där de fyra sammanhållningsländerna jämförs med de fyra största ekonomierna. Det bör noteras att till och med i de fyra största ekonomierna beviljas statligt stöd till ett antal regioner som släpar efter.

När man beaktar skillnaderna totalt sett inom gemenskapen ur sammanhållningssynvinkel, framgår det att stödvolymen i de fyra sammanhållningsländerna knappast har minskat. Det har bara ökat från 12 % av det totala stödet i EU till tillverkning, kol och tjänster 1996-1998 till knappt 14 % 1998-2000. Dessutom beror denna ökning främst på att siffror för den irländska bolagsskatteordningen medräknats sedan 1998 (årsgenomsnitt 380 miljoner euro). Som

jämförelse har de fyra stora ekonomierna Tysklands, Italiens, Frankrikes och Förenade kungarikets andel av stödet till tillverkningsindustrin minskat från 80 % till 76 % under denna period.

Diagram 5: Andelen statligt stöd för regionala ändamål, 1996-2000

* Totalt stöd utom jordbruk, fiske och transporter

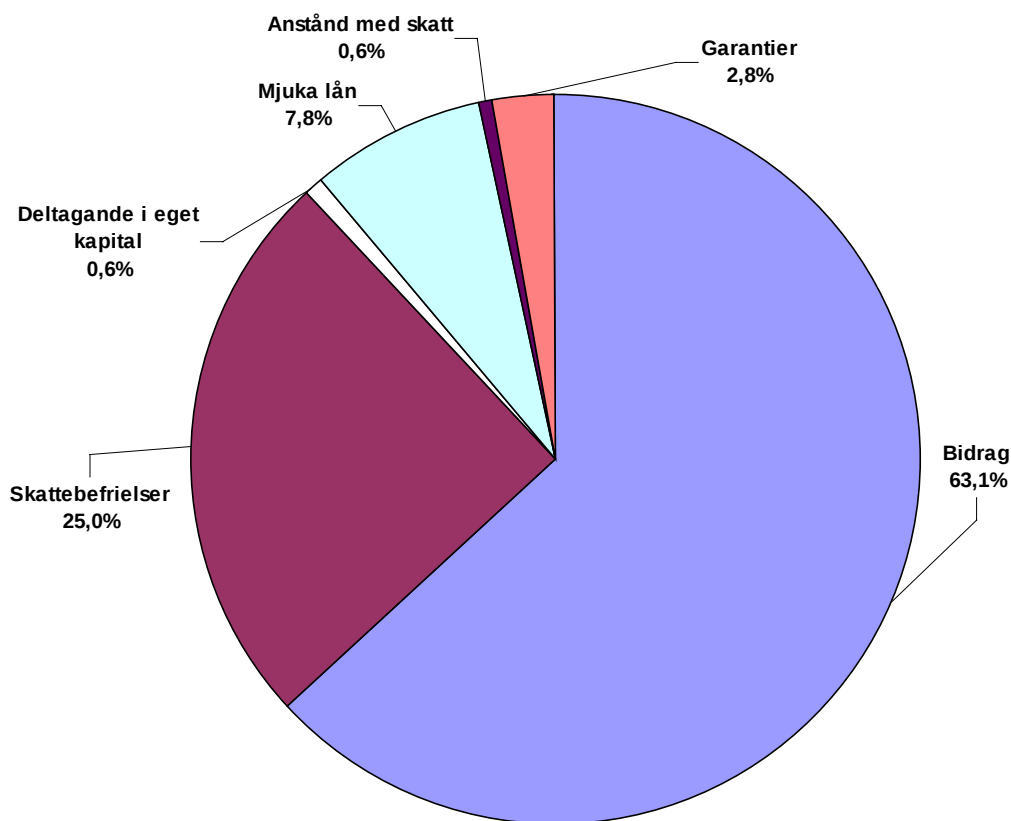
Källa: GD Konkurrens

2.5 Instrument för statligt stöd

De flesta medlemsstaterna beviljar stöd till tillverkning i form av bidrag ...

Allt statligt stöd utgör en kostnad eller en inkomstförlust för de offentliga myndigheterna och en förmån för mottagarna. Storleken på stödslaget, dvs. den slutliga ekonomiska förmån som det överförda nominella beloppet innebär, beror i hög grad på i vilken form stödet beviljas. Under perioden 1998-2000 utgjorde bidrag och skattebefrielser, dvs. stöd som helt och hållet överförs till mottagaren, nästan 90 % av allt statligt stöd inom tillverkningssektorn.

Diagram 6: de olika stödinstrumentens andel av det totala EU-stödet till tillverkningssektorn, 1998-2000

Källa: GD Konkurrens

... även om betydande skillnader fortfarande finns när det gäller användningen av instrumenten

Bidrag är den överlägset mest använda stödformen, och utgör 63 % av det totala stödet i EU. Utöver det stöd som beviljas via budgeten utbetalas annat stöd via skatte- eller socialförsäkringssystemet. I hela EU utgör skattebefrielseerna 25 % av den totala stödvolymen. Medan Grekland, Spanien, Luxemburg, Finland och Förenade kungariket beviljar mer än 90 % av sitt stöd i form av bidrag, använder sig andra medlemsstater i större utsträckning av skattebefrielser, särskilt Frankrike (47 %) och Irland (74 %).

Det finns andra former av stödinstrument som varierar från en medlemsstat till en annan (tabell 12). En sådan kategori omfattar överföringar där stödslaget är den ränta som sparas in av mottagaren under den tid denne förfogar över det överförda kapitalet. Den finansiella överföringen har formen av ett mjukt lån eller anstånd med skatt. Stödslagen i denna kategori är mycket mindre än överföringarnas kapitalvärde. I hela EU utgör de mjuka lånen cirka 8 % av allt tillverkningsstöd. I Tyskland, Österrike, Portugal och Sverige är andelen betydligt större (11-17 %). Ett liknande instrument är anstånd med skattebetalning, som används av bara fyra medlemsstater. Anstånd med skattebetalning utgör 4 % av allt tillverkningsstöd i Nederländerna.

Stöd kan också beviljas i form av statliga andelar i eget kapital, som utgör mindre än 1 % av allt EU-stöd till tillverkningssektorn. Slutligen kan stöd beviljas i form av garantier, uttryckt i nominella garanterade belopp. Stödslagen är normalt mycket lägre än de nominella beloppen, eftersom de motsvarar den förmån mottagaren får kostnadsfritt eller till en lägre ränta än marknadsräntan om en premie betalas för att täcka risken. Om det emellertid uppstår förluster inom garantisystemet inkluderas den totala förlusten, minus eventuella betalda premier, eftersom det då kan anses röra sig om en slutgiltig överföring till mottagaren. Garantiernas andel av det totala stödet till tillverkningssektorn i EU uppgår till knappt 3 %.

Tabell 12: Statligt stöd till tillverkningsindustrin enligt typ av stödinstrument, 1998-2000

	Procent					
	TYP AV STÖD					
	Bidrag	Skattebefrielse	Deltagande i eget kapital	Mjuka lån	Anstånd med skatt	Garantier
EU	63,1	25,0	0,6	7,8	0,6	2,8
B	74,6	16,7	3,4	4,1	0,5	0,9
DK	84,7	9,8	0,0	4,2	0,0	1,3
D	55,7	26,1	0,1	11,7	1,2	5,3
EL	95,9	4,0	0,0	0,0	0,0	0,1
E	92,6	0,0	0,9	6,5	0,0	0,0
F	42,6	46,4	0,0	7,6	0,4	3,0
IRL	19,4	73,9	3,9	0,0	0,0	2,8
I	70,1	24,6	1,9	3,2	0,0	0,3
L	94,9	1,4	0,0	3,7	0,0	0,0
NL	77,6	11,4	0,0	6,0	3,8	1,2
A	79,1	0,0	0,1	16,9	0,0	3,9
P	82,9	1,6	2,9	11,0	0,0	1,6
FIN	91,3	1,8	0,4	6,4	0,0	0,1
S	72,4	14,3	1,0	12,2	0,0	0,1
UK	95,8	0,7	0,9	2,6	0,0	0,0

DEL TRE: RESULTATET AV FÖRFARANDENA I EU

3.1 Registrerade stödärenden

Kommissionen granskar medlemsstaternas beviljande av statligt stöd genom ett formellt och öppet förfarande². Under 2001 registrerade kommissionen mer än 1000 ärenden. Omkring 44 % gällde tillverknings-, kol- och tjänstesektorn, 39 % jordbruk, 10 % fiske och 7 % transporter. Under 2001 anmäldes omkring 100 nya ärenden inom jordbrukssektorn, delvis till följd av BSE-krisen.

Enligt rådets förordning ”skall alla planer på att bevilja nytt stöd anmälas i god tid till kommissionen av den berörda medlemsstaten”. I cirka 15 % av de undersökta stödärendena var det dock inte medlemsstaten utan kommissionen som skulle inleda granskningsförfarandet efter att ha fått kännedom om stödet, t.ex. till följd av ett klagomål.

För att minska den administrativa bördan för specifika stödformer trädde två gruppundantagsförordningar, en för små och medelstora företag och en för stöd till utbildning, i kraft i februari 2001 (se 3.4 för ytterligare upplysningar). Som väntat minskade antalet anmälningar för dessa två typer av stöd markant under 2001, då medlemsstaterna tillämpade gruppundantagen: kommissionen mottog omkring 50 meddelanden om undantag för utbildningsstöd och över 100 om undantag för stöd till små och medelstora företag. Nästan två tredjedelar av de meddelanden kommissionen mottog 2001 skickades in antingen av Italien eller Tyskland, medan vissa medlemsstater tills vidare fortsatte att anmäla denna stödform.

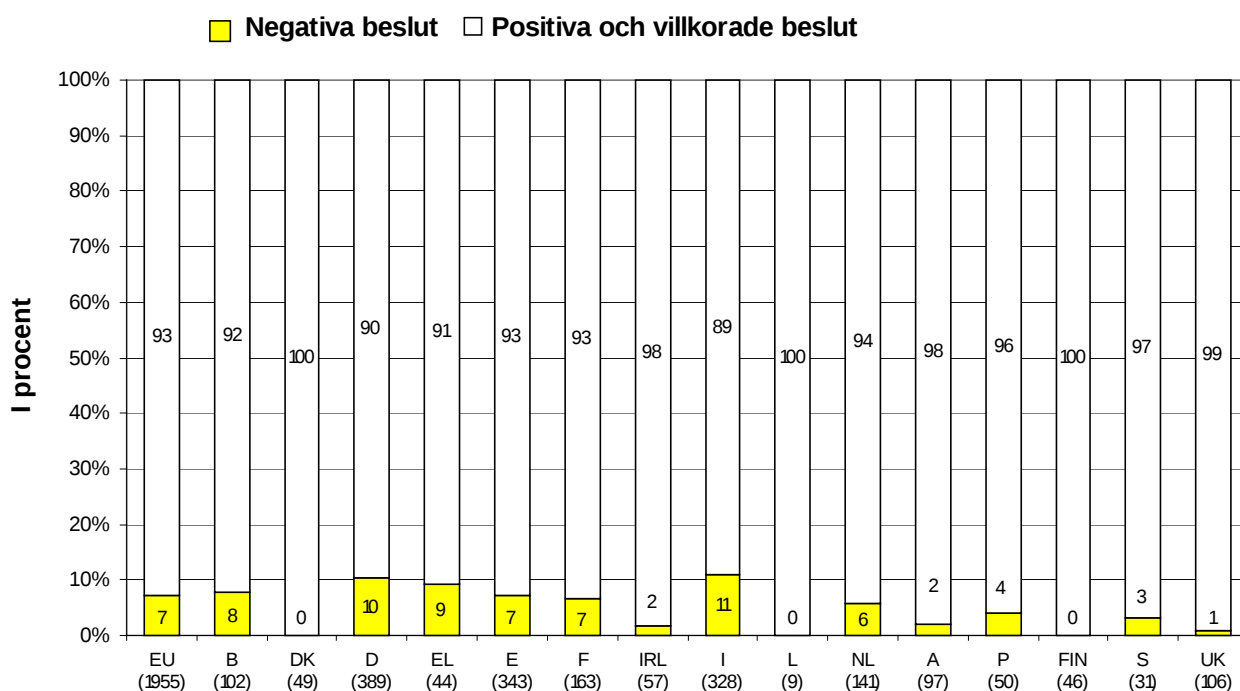
3.2 Kommissionens beslut

Om kommissionen hyser tvivel om huruvida vissa stödåtgärder är förenliga med reglerna om statligt stöd genomför den en formell granskning, där tredje man och samtliga medlemsstater uppmanas inkomma med synpunkter. I de flesta fall betvivlar kommissionen dock inte förenligheten med stödreglerna och tillåter medlemsstaterna att bevilja sådant stöd utan att genomföra någon formell granskning. Kommissionen inleder förfarandet endast om tvivel föreligger. De ärenden där ett beslut fattades först efter det formella granskningsförfarandet utgjorde 12 % av alla slutliga beslut som fattades 2001.

När kommissionen i slutet av ett formellt granskningsförfarande finner att det granskade stödet är oförenligt med reglerna om statligt stöd och därmed oförenligt med den gemensamma marknaden, fattar den ett negativt beslut. Diagram 7 visar andelen förenliga och oförenliga stödärenden som kommissionen undersökt. Under perioden 1999-2001 var 7 % av alla slutliga beslut negativa. I totalsiffran ingår också villkorade beslut, som är relativt ovanliga. Under perioden i fråga noterades bara åtta sådana beslut.

² Rådets förordning nr 659/1999.

Diagram 7: Andelen negativa beslut per medlemsstat, 1999-2001

Siffrorna inom parentes visar totalantalet beslut 1999 - 2001

Anm: I totalsiffran ingår inte de beslut där kommissionen fastställer att det anmälda stödet inte utgör stöd enligt definitionen i artikel 87.1. Under 2001 fattades 43 sådana beslut. Källa: GD Jordbruk, GD Fiske, GD Konkurrens och GD Transport och energi.

3.3 Återkrav av stöd

I händelse av ett negativt beslut ålägger kommissionen i regel medlemsstaten i fråga att återkräva stödet av stödmottagaren om stödet redan har beviljats. I tabell 13 ges en översikt över nuläget i fråga om sådana ålägganden.

Tabell 13: Ålägganden om återkrav som ännu inte fullgjorts 5.3.2002

På väg att genomföras	Utgör en del av ett konkursförfarande	För närvarande föremål för nationella domstolsförfaranden	För närvarande föremål för förfaranden i EG-domstolen	Totalt antal ålägganden som inte genomförts
35	20	8	6	69

Anm: Återkravsförfaranden gällande statligt stöd inom andra sektorer än jordbruk, fiske och transporter. Källa: GD Konkurrens.

Av tabell 14 framgår vilka stödbelopp som är oförenliga med den gemensamma marknaden och som skall återkrävas i medlemsstaterna. I vissa fall, där antalet stödmottagare är stort, är det inte möjligt att fastställa det exakta stödbelopp som är oförenligt med den gemensamma marknaden förrän det har återbetalats av stödmottagarna. Omkring hälften av det belopp som skall återbetalas i Tyskland och nästan hela det belopp som skall återbetalas i Italien beror på ett enda ärende i vardera medlemsstaten.

Tabell 14: Ålägganden om återkrav som inte fullgjorts och belopp som skall återkrävas av medlemsstaterna.

Situationen 5.3.2002	Ålägganden om återkrav som inte fullgjorts	Belopp som skall återkrävas i milj. euro	Antal ärenden där beloppet ej specificerats
D	33	1.840	3
E	16	143	13
F	6	223	1
I	5	1.002	2
B	5	40	2
NL	2	<1	1
EL	1	8	0
UK	1	2	0
EU	69	3.259	23

Anm: Återkravsförfaranden gällande statligt stöd inom andra sektorer än jordbruk, fiske och transporter.
Källa: GD Konkurrens.

3.4 Modernisering av kontrollen av statligt stöd

Kommissionen har inlett ett långsiktigt reformarbete i syfte att förenkla förfarandena för enkla stödärenden och att koncentrera kommissionens resurser på de mest allvarliga snedvridningarna av konkurrensen. Målet är att garantera att de nödvändiga ändringarna görs före utvidgningen.

Ett viktigt steg i denna process var ikraftträdandet av de tre förordningar som i princip antogs i december 2000 på grundval av bemyndigandeförordningen (EG) nr 994/98. De består av två förordningar som inför gruppundantag för stöd till små och medelstora företag och för stöd till utbildning³ och en förordning som kodifierar regeln om stöd av mindre betydelse.⁴ Enligt denna regel anses sådant stöd till ett företag som inte överstiger tröskelvärdet 100 000 euro under en treårsperiod inte utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget och omfattas därför inte av anmälningsskyldigheten.

Gruppundantagen, som trädde i kraft i februari 2001, ger medlemsstaterna möjlighet att bevilja stöd direkt, utan förhandsanmälan och kommissionens godkännande, under förutsättning att de villkor som fastställs i gruppundantagsförordningen uppfylls. Gruppundantagsförordningarna är till fördel inte bara för kommissionen, utan också för nationella, regionala och lokala förvaltningar i medlemsstaterna, eftersom förfarandet för att bevilja stöd kan genomföras mycket snabbare och den administrativa bördan blir lättare. Denna förenkling av förfarandet innebär dock inte att kontrollen av det statliga stödet försvagas eller att statsstödsreglerna blir mindre stränga. Flera bestämmelser i förordningarna föreskriver att medlemsstaterna måste hålla kommissionen informerad genom sammanfattande meddelanden och årsrapporter för att kommissionen skall kunna övervaka tillämpningen av gruppundantagen. Eftersom förordningarna är direkt tillämpliga i medlemsstaterna, kan de klagande dessutom vända sig till nationella domstolar, om deras konkurrenter har mottagit stöd som inte uppfyller alla de villkor som ställs i den relevanta gruppundantagsförordningen.

³ Förordningarna (EG) nr 68/2001 och (EG) nr 70/2001.

⁴ EGT 2001 L 10, 13.1.2001.

Kommissionen har också inlett ett långsiktigt reformarbete för att förenkla förfarandena för enkla statsstödsärenden och att koncentrera kommissionens resurser på de mest allvarliga snedvridningarna av konkurrensen. Nya gemenskapsriktlinjer och rambestämmelser har utarbetats eller håller på att utarbetas. Stöd som beviljats på området för små och medelstora företag och utbildning och som uppfyller de stränga villkor som kommissionen nyligen har godkänt är numera undantagna från anmälningskravet. Sådana gruppundantag bör garantera en minskning av det administrativa arbetet för medlemsstaterna och kommissionen före genomförandet av stöd som riktar sig till dessa mål, och därmed möjliggöra en ökad fokusering på att övervaka hur effektivt sådant stöd är. Nya miljöskyddsriktlinjer har offentliggjorts, och deras inverkan på stödnivåerna kommer att övervakas noggrant. Reglerna har utarbetats för beviljande av statligt stöd för att öka tillgången på riskkapital för att ge utvecklingen av företag och sysselsättning en vitamininjektion. En ny gruppundantagsförordning för sysselsättningsstöd håller på att utarbetas medan arbetet pågår för att identifiera skatteåtgärder i form av statligt stöd.

DEL FYRA: STÖD TILL SMÅ OCH MEDELSTORA FÖRETAG OCH DEN INRE MARKNADEN

4.1 Stöd till små och medelstora företag

Statligt stöd till små och medelstora företag kan undantas från den generella begränsningen av statligt stöd med beaktande av stödets bidrag till ”utveckling av vissa näringsverksamheter (...)”⁵ (artikel 87.3 c). Vid sitt möte i Cannes i juni 1995 betonade Europeiska rådet de små och medelstora företagens ”avgörande roll för ökad sysselsättning och mer allmänt som en faktor för social stabilitet och ekonomisk dynamik”.

Vad gäller de små och medelstora företagens bidrag till att uppnå de önskade ekonomiska och sociala målen, nämns särskilt deras roll på området för innovationsverksamhet och det faktum att de är mer flexibla och anpassningsbara än stora företag, vilket bidrar till att upprätthålla konkurrensen på marknaden och underlätta en omfördelning av resurser från sektorer på tillbakagång till sektorer på frammarsch. Det medför att de små och medelstora företagen också bidrar till att skapa sysselsättning och främjar social sammanhållning.

De små och medelstora företagens utveckling hindras dock av många faktorer. De viktigaste marknadsmisslyckandena som nämns i samband med små och medelstora företag gäller imperfektioner på kapitalmarknaden. Argumentet är att finansmarknaderna i regel är motvilliga att finansiera små och medelstora företag på grund av motstridig information om företagens lönsamhet och framtidsutsikter. Situationen förvärras av de begränsade garantier små och medelstora företag kan erbjuda sina långivare. Andra ofta nämnda marknadsmisslyckanden som påverkar små och medelstora företag är att de på grund av begränsade resurser straffas med otillräcklig tillgång till information (särskilt om ny teknik och nya marknader), och att de är mycket sårbara när det gäller ändrade regler och risker i allmänhet jämfört med större företag, som har en mer diversifierad verksamhet. Dessa marknadsmisslyckanden anses hämma utvecklingen för små och medelstora företag, särskilt i start- och utvecklingsfasen, vilket motiverar beviljandet av statligt stöd.

Vissa ekonomer påpekar att en annan politik i själva verket kan vara effektivare när det gäller att rätta till de ovannämnda marknadsmisslyckandena än direkt finansiellt stöd till små och medelstora företag. Om det konstaterade problemet t.ex. är små och medelstora företags tillgång på kapital, vore den första och bästa åtgärden att angripa marknadsmisslyckandet vid dess källa, exempelvis genom att stödja inrättandet av specialiserade finans- eller kreditvärderingsinstitut för små och medelstora företag, att främja riskkapital⁶, eller att ge små och medelstora företag lättare tillgång till kapitalmarknaderna (t.ex. via börserna för ”de nya marknaderna”. Om det å andra sidan är lagstiftning och svårigheten att få tag i information som är problemet för små och medelstora företag, bör uppmärksamhet fästas vid att sprida relevant information i hela ekonomin och att minska antalet regler företagen måste följa. Generellt sett bör beslutsfattarna bedöma från fall till fall om befintliga marknadsimperfektioner som

⁵ Det andra nödvändiga villkoret är att stödet inte ”påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset”.

⁶ EG:s konkurrensregler för statligt stöd för att tillhandahålla eller främja tillhandahållandet av riskkapital fastställdes 2001.

påverkar små och medelstora företag kanske skulle korrigeras bättre genom statligt stöd, rådgivnings- och informationstjänster, intensifierade strukturreformer eller en kombination av dessa åtgärder.

4.2 De små och medelstora företagens resultat och statligt stöd i medlemsstaterna

Jämförelse mellan de små och medelstora företagens och storföretagens resultat

Med några anmärkningsvärda undantag (Grekland och Sverige) uppvisade de stora företagen ett något bättre resultat än de små och medelstora företagen under perioden 1996-2001 vad produktionen (mervärdet) beträffar. I motsats till produktionen tenderar sysselsättningen att korrelera negativt med företagsstorleken över tid. En ihållande ekonomisk tillväxt under perioden 1996-2001 ledde dock till ökad sysselsättning i alla länder och i företag av alla storleksordningar (med Tyskland som anmärkningsvärt undantag).

Stora företag uppvisar bättre resultat än små och medelstora företag både i fråga om arbetskraftens produktivitet (utom Tyskland) och, vilket är mindre entydigt, i fråga om lönsamhet. Företagens fördelning per sektor förklarar delvis variationerna i företagens storlek och skillnaderna mellan medlemsstaterna, men totalt sett verkar de stora företagens bättre resultat vara ett strukturellt fenomen, t.ex. inom tillverkningssektorn, och ha ett samband med skalfördelar och marknadsstyrkans betydelse.

Andelen statligt stöd till små och medelstora företag

Andelen statligt stöd till små och medelstora företag varierar betydligt mellan medlemsstaterna och, i mindre utsträckning, över tid. Stöd till små och medelstora företag i procentandel av det totala stödet (utom jordbruk, fiske och transporter) varierar från under 1 % i Danmark och Irland till cirka 25 % i Belgien och Luxemburg. I hela EU är medeltalet 10 % (tabell 9). Det är viktigt att notera att dessa siffror bara omfattar stöd vars främsta syfte är att stödja små och medelstora företag. Andra former av stöd, t.ex. regionalstöd, skulle också kunna bidra till att förbättra verksamhetsförutsättningarna för små och medelstora företag.

4.3 Statligt stöd, riskkapital och grundande av företag

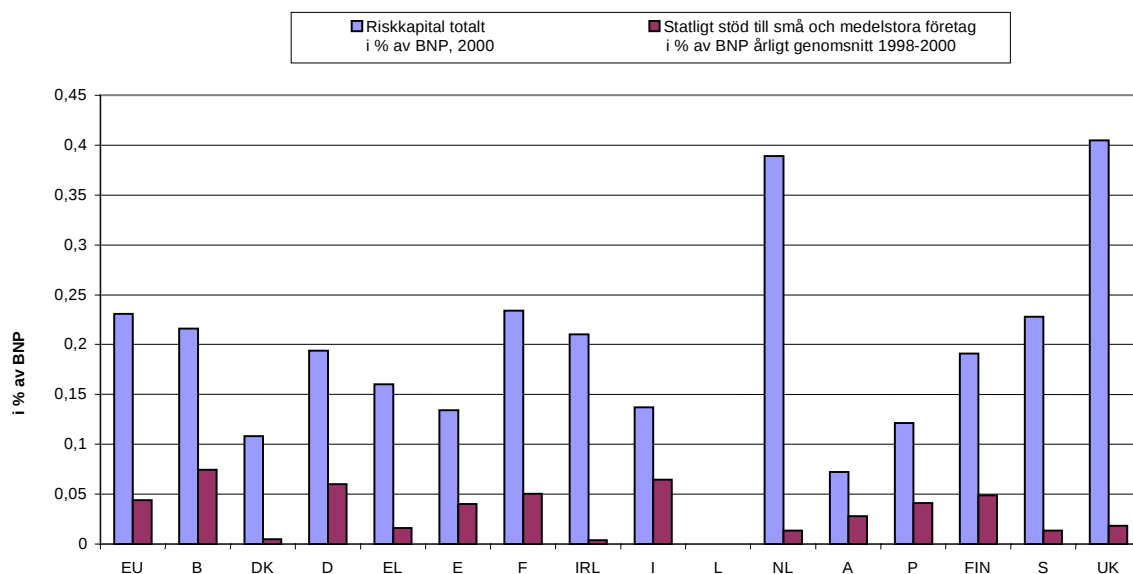
Tillgänglig information och litteratur verkar stödja hypotesen att både "push"-effekten (ekonomiskt välstånd) och "pull"-effekten (främst arbetslöshet) kan påverka grundandet av företag. De största hindren som nämns av dem som startar nya företag är bristen på finansiering (före starten och under de första verksamhetsåren) och adekvat information. Statliga bidrag betraktas som en relevant extern finansieringskälla, även om själva startandet av ett nytt företag inte verkar vara beroende av dem⁷.

Det är frestande att ställa statligt stöd till små och medelstora företag mot riskkapital som ett sätt att jämföra dem som alternativa finansieringskällor, även om de inte är helt jämförbara och inte heller är de enda möjliga finansieringskällorna. Det finns ingen uppenbar korrelation mellan de två variablerna stöd till små och medelstora företag och riskkapital. Det är dock intressant att notera att Nederländerna och Förenade kungariket,

⁷ Faktorer som påverkar företagsdemografien diskuteras i "Business demography in Europe", samordnad av Instituto Giuglielmo Tagliacarne, i Observatory of European SMEs, publiceras senare, 2000.

med stora andelar riskkapital, beviljar relativt låga nivåer statligt stöd i synnerhet till små och medelstora företag (diagram 8). Det är viktigt att komma ihåg att små och medelstora företag ofta gynnas av olika typer av övergripande stöd.

Diagram 8: Riskkapital och statligt stöd till små och medelstora företag

Anm.: Riskkapital totalt omfattar tidigt stadium, utvidgning och ersättning. Källa: GD Konkurrens och Eurostat

4.4 Statligt stöd till små och medelstora företag och den lagstiftningsmässiga och administrativa miljön på den inre marknaden

När medlemsstaterna beviljar små och medelstora företag statligt stöd som är förenligt med fördraget, kan de hjälpa dessa att eliminera konkurrensnackdelar som orsakas av marknadsmisslyckanden. Endast mängden statligt stöd som beviljas små och medelstora företag ger dock inte en fullständig indikation på hur de små och medelstora företagens resultat påverkas av de statliga åtgärderna. De små och medelstora företagens resultat påverkas i betydande utsträckning av deras verksamhetsförutsättningar. Om statens politik till exempel ger upphov till lagstiftningsmässiga och administrativa ramar som blir betungande för företagen, åsamkas de små och medelstora företagen merkostnader, och dessa företag är sårbarare än större företag när det gäller administrativa och lagstiftningsmässiga hinder. Detta framhäver behovet av att konsekvent använda de olika stödpolitiska instrument som står till buds för att främja de små och medelstora företagens utveckling.

Det finns ingen exakt och gemensam enhet för att mäta både de positiva och negativa effekterna av statlig politik av olika slag och dess inverkan på de små och medelstora företagen. Det finns emellertid olika indikatorer som på olika sätt mäter den effekt statens politik har i synnerhet på företagande och på små och medelstora företag. Genom att kombinera dessa indikatorer med information om statligt stöd till små och medelstora företag kan vi få en fullständigare och exaktare uppfattning om medlemsstaternas nettostöd till små och medelstora företag. De avsedda positiva effekterna av statligt stöd kan till exempel motverkas av en alltför tung administrativ börda eller en ineffektiv

lagstiftning. Å andra sidan kan effekten av samma stödvolym ökas genom en annan politik med en gynnsam inverkan på små och medelstora företag.

Tabell 15: Indikatorer på företagens administrativa börda

	Bildande av privat aktiebolag					Statligt stöd till SM-företag i % av BNP
	Normalt		Placering		Tid och kostnader i genomsnitt	Placering
	Tid (dagar)	Kostn. (€)	Tid (dagar)	Kostn. (€)		
B	32	980	14	11	12,5	15
DK	18	0	4	1	2,5	2
D	22	805	5	8	6,5	13
EL	15	1700	3	14	8,5	5
E	24	1590	6	12	9	8
F	29	213	10	4	7	11
IRL	8	445	2	6	4	1
I	35	1620	15	13	14	14
L	30	850	11	9	10	12
NL	30	885	11	10	10,5	4
A	24	2232	6	15	10,5	7
P	26	600	9	7	8	9
FIN	30	252	11	5	8	10
S	25	186	8	3	5,5	3
UK	7	40	1	2	1,5	6

Källa: GD Näringsliv "Benchmarking the administration of business start-ups", 2002 och GD Konkurrens (Uppgifter om statligt stöd).

Tabell 15 innehåller information om den tid och de kostnader som i allmänhet krävs för att bilda ett privat aktiebolag i de 15 medlemsstaterna. Dessa är de vanligaste indikatorerna för att mäta den administrativa bördan för företagsverksamheten. Utifrån en kombinerad indikator för tidsåtgång och kostnader är den administrativa bördan minst i Förenade kungariket, Danmark och Irland och störst i Italien, Belgien och Österrike. Det är intressant att notera att Italien och Belgien beviljar relativt höga nivåer stöd till små och medelstora företag (se diagram 8).

De allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken för 2002 innehåller ett antal rekommendationer om att främja företagande. En av dem gäller skapandet av ett företagsvänligt klimat, där medlemsstaterna skall "förbättra och förenkla systemet för företagsbeskattning och den befintliga regleringsramen". Att i största möjliga utsträckning minska den administrativa bördan och andra hinder för företagande, särskilt genom att minska den tidsåtgång och de kostnader som i allmänhet krävs för att starta ett nytt företag". Medlemsstaterna har också uppmanats att "omsätta i handling de åtaganden som gjorts i den europeiska stadgan för småföretag" och "uppmuntra risktagande genom att förbättra tillgången till finansiering särskilt för de små och medelstora företagen i uppbyggnadsskedet". Syftet med dessa reformer är att främja etablering och utvidgning av företag, förbättra produktiviteten och öka potentialen för tillväxt i den europeiska ekonomin.

FORUM FÖR STATLIGT STÖD

Online-resultattavlan innehåller en samling Internetlänkar för information om frågor som gäller medlemsstaternas och Europaparlamentets politik på området för statligt stöd.

http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/scoreboard/

TEKNISK BILAGA

Resultattavlan täcker nationellt statligt stöd enligt definitionen i artikel 87.1 i EG-fördraget som beviljas av de 15 medlemsstaterna och som har undersökts av kommissionen. Siffrorna omfattar således inte allmänna åtgärder, och inte heller gemenskapsmedel och gemenskapsinstrument. Samtliga uppgifter om statligt stöd hänför sig till genomförandet av kommissionens beslut och inte beslut som ännu är under behandling. När besluten väl antas kan de ha en retroaktiv inverkan på de uppgifter som anges. Utgifter för statligt stöd hänförs till det år då utgiften bokfördes. I fall där utgifterna sträcker sig över flera år, fördelas det totala beloppet över vart och ett av de år då utgiften bokfördes.

Alla uppgifter anges i miljoner (eller miljarder) euro i 1999 års fasta priser.

Ytterligare upplysningar om metodfrågor och en uppsättning statistiska tabeller finns på online-resultattavlan:

http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/legislation/

Siffror för tabell 1

	1996	1997	1998	1999	2000
EU	105.437,4	99.207,0	93.767,7	83.508,6	82.373,4
B	3.528,4	3.175,7	3.232,4	3.278,7	3.291,6
DK	1.751,1	1.686,5	1.647,8	2.063,7	2.412,5
D	32.342,6	29.466,2	27.867,7	25.113,1	25.043,6
EL	1.592,2	1.712,9	1.254,8	1.124,1	1.084,7
E	6.878,7	6.507,9	6.425,4	5.898,8	5.833,0
F	18.937,0	19.585,3	18.735,1	16.231,4	15.688,9
IRL	550,0	580,2	1.060,1	1.280,0	1.195,6
I	18.789,2	16.232,2	14.071,1	10.788,0	10.432,7
L	159,3	168,9	253,5	253,1	245,1
NL	2.864,8	2.956,3	3.100,0	3.702,4	3.798,5
A	2.396,1	2.335,0	2.205,7	2.093,6	1.964,5
P	1.552,4	2.184,1	1.439,4	1.382,5	1.321,8
FIN	2.062,7	2.082,0	2.070,3	1.876,4	1.833,1
S	2.127,1	1.765,0	1.934,8	1.770,2	1.768,7
UK	9.905,7	8.768,7	8.469,5	6.652,6	6.459,1

Källa: GD Konkurrens

BNP per medlemsstat, i miljoner euro

	1996	1997	1998	1999	2000
EU	7.404.435	7.593.490	7.815.153	8.017.896	8.281.651
B	215.907	223.613	228.627	235.538	245.015
DK	153.036	157.573	161.916	165.365	170.666
D	1.874.950	1.901.268	1.938.418	1.974.200	2.033.408
EL	106.190	109.928	113.277	117.080	122.116
E	500.353	520.498	543.046	565.483	588.633
F	1.245.650	1.268.202	1.312.274	1.350.159	1.391.422
IRL	66.724	73.953	80.315	89.029	99.239
I	1.049.538	1.070.745	1.090.125	1.107.779	1.140.032
L	15.088	16.448	17.406	18.449	19.833
NL	332.529	345.302	360.301	373.664	386.642
A	181.894	184.789	191.286	196.658	202.475
P	96.351	100.141	104.669	108.214	111.903
FIN	103.464	109.975	115.837	120.491	127.366
S	205.983	210.244	217.787	227.607	235.826
UK	1.256.778	1.300.811	1.339.868	1.368.181	1.407.076

Källa: Eurostats databas Newcronos

Siffror för diagram 1

	Totalt statligt stöd		BNP		Statligt stöd i % av BNP	
	Genomsnitt 1996 - 1998	Genomsnitt 1998 - 2000	Genomsnitt 1996 - 1998	Genomsnitt 1998 - 2000	Genomsnitt 1996 - 1998	Genomsnitt 1998 - 2000
EU	99.470,7	86.549,9	7.604.359,5	8.038.233,1	1,32	1,08
B	3.312,2	3.267,6	222.715,5	236.393,4	1,49	1,38
DK	1.695,1	2.041,3	157.508,3	165.982,6	1,08	1,17
D	29.892,2	26.008,1	1.904.878,6	1.982.008,7	1,57	1,31
EL	1.520,0	1.154,5	109.798,4	117.490,9	1,39	0,99
E	6.604,0	6.052,4	521.298,9	565.720,5	1,27	1,07
F	19.085,8	16.885,2	1.275.375,5	1.351.285,0	1,50	1,25
IRL	730,1	1.178,6	73.664,1	89.527,7	0,98	1,32
I	16.364,2	11.763,9	1.070.136,1	1.112.645,6	1,53	1,06
L	193,9	250,6	16.314,1	18.562,7	1,18	1,35
NL	2.973,7	3.533,6	346.044,1	373.535,5	0,86	0,94
A	2.312,2	2.088,0	185.989,8	196.806,4	1,24	1,06
P	1.725,3	1.381,2	100.387,0	108.261,6	1,72	1,28
FIN	2.071,7	1.926,6	109.758,5	121.231,2	1,89	1,60
S	1.942,3	1.824,6	211.338,0	227.073,2	0,92	0,81
UK	9.048,0	7.193,7	1.299.152,5	1.371.708,2	0,70	0,53

Siffror för tabell 2

Totalt statligt stöd per medlemsstat: se teknisk bilaga tabell 1.

BNP per medlemsstat: se teknisk bilaga tabell 1.

Folkmängd per medlemsstat, i miljoner

	1996	1997	1998	1999	2000
E U	372,9	373,8	374,7	375,8	377,2
B	10,2	10,2	10,2	10,2	10,3
D K	5,3	5,3	5,3	5,3	5,3
D	81,9	82,0	82,0	82,1	82,2
E L	10,5	10,5	10,5	10,5	10,6
E	39,3	39,3	39,5	39,6	39,9
F	58,0	58,2	58,4	58,6	58,9
I R L	3,6	3,7	3,7	3,8	3,8
I	57,4	57,5	57,6	57,6	57,8
L	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
N L	15,5	15,6	15,7	15,8	15,9
A	8,1	8,1	8,1	8,1	8,1
P	9,9	9,9	10,0	10,1	10,2
F I N	5,1	5,1	5,2	5,2	5,2
S	8,8	8,8	8,9	8,9	8,9
U K	58,8	59,0	59,2	59,5	59,8

Källa: Eurostats databas Newcronos

Siffror för tabell 3

Totalt statligt stöd per medlemsstat: se teknisk bilaga tabell 1.

Totalt antal sysselsatta per medlemsstat, i miljoner

	1996	1997	1998	1999	2000
EU	155,62	157,12	159,58	162,18	164,98
B	3,78	3,81	3,86	3,91	3,97
DK	2,63	2,66	2,69	2,72	2,74
D	37,21	37,15	37,55	38,02	38,64
EL	3,81	3,79	3,92	3,89	3,88
E	13,75	14,15	14,65	15,16	15,62
F	22,94	23,06	23,36	23,77	24,19
IRL	1,33	1,41	1,51	1,60	1,68
I	21,74	21,79	21,98	22,24	22,62
L	0,17	0,17	0,17	0,18	0,18
NL	7,30	7,53	7,73	7,92	8,10
A	3,91	3,92	3,95	4,00	4,02
P	4,54	4,62	4,74	4,83	4,91
FIN	2,07	2,14	2,18	2,24	2,28
S	4,06	4,02	4,06	4,15	4,24
UK	26,41	26,92	27,23	27,56	27,91

Källa: Eurostats databas Newcronos

Offentliga bruttoutgifter per medlemsstat

	1996	1997	1998	1999	2000
EU	3.766.708,9	3.747.703,4	3.778.452,4	3.848.046,4	3.842.099,1
B	114.430,8	115.607,7	116.370,9	119.417,8	122.262,7
DK	91.515,4	91.392,4	92.130,2	91.612,5	91.135,9
D	943.099,9	937.324,9	945.948,1	965.383,9	933.334,1
EL	52.245,6	52.105,9	53.919,8	57.018,0	60.203,1
E	218.654,1	219.650,2	226.993,2	231.847,9	235.453,1
F	691.335,9	697.511,2	707.315,8	722.335,1	734.670,6
IRL	26.422,6	27.658,3	28.271,2	30.982,1	31.756,5
I	558.354,3	547.150,6	540.702,2	541.703,9	530.115,1
L	6.850,0	7.122,0	7.536,9	7.896,2	7.952,9
NL	164.934,4	166.435,5	170.062,3	175.995,5	175.535,3
A	102.952,1	99.601,3	103.677,0	105.605,1	105.084,7
P	43.936,0	44.462,7	46.159,0	49.237,1	49.908,5
FIN	61.974,7	62.465,9	61.625,2	62.896,0	62.027,4
S	134.506,9	132.874,1	132.414,7	137.474,5	137.014,6
UK	555.496,1	546.340,8	545.326,2	548.640,8	565.644,4

Källa: Eurostats databas Newcronos

Siffror för tabell 5

Statligt stöd sektorvis i gemenskapen, 1996- 2000

	miljoner				
	1996	1997	1998	1999	2000
Totalt statligt stöd	105.437,4	99.207,0	93.767,7	83.508,6	82.373,4
varav:					
Jordbruk	15.562,8	15.557,6	13.297,3	13.971,0	13.932,8
Fiske	249,2	255,9	309,9	303,7	296,6
Tillverkning	35.521,4	33.384,6	28.470,6	25.026,6	23.844,4
Kolindustri	7.908,3	8.107,0	8.439,0	6.039,3	7.009,5
Transporter	36.022,9	33.252,8	32.730,7	31.984,3	31.881,8
varav järnvägstransporter	34.531,2	31.945,8	32.655,8	31.900,2	31.744,9
Tjänster	6.724,5	5.861,8	7.256,7	2.602,7	2.149,9
Ej klassificerat annanstans*	3.448,3	2.787,4	3.263,5	3.581,0	3.258,5

* I siffrorna ingår sådant stöd till sysselsättning och utbildning som inte kan hänföras till någon viss sektor.

Källa: GD Konkurrens

Siffror för tabell 7

Statligt stöd till tillverkningssektorn per medlemsstat.

	1996	1997	1998	1999	2000
EU	35.521,4	33.384,6	28.470,6	25.026,6	23.844,4
B	957,3	632,2	707,3	727,7	590,1
DK	646,0	755,0	661,1	661,0	1.034,8
D	13.374,6	11.630,8	10.630,9	9.597,5	8.924,5
EL	631,2	764,3	515,3	406,0	403,8
E	2.011,5	1.828,6	1.796,8	1.130,3	1.201,8
F	3.668,3	5.430,5	4.268,8	4.901,1	4.509,4
IRL	200,5	158,8	631,2	533,2	481,1
I	10.366,7	8.316,2	5.744,5	3.446,5	3.249,0
L	48,7	51,1	51,3	37,3	36,7
NL	610,6	557,7	553,5	707,4	710,2
A	463,2	524,9	477,6	452,5	400,8
P	197,2	228,6	192,3	226,0	212,5
FIN	336,4	447,7	426,1	411,8	410,6
S	367,3	378,1	448,3	450,0	428,8
UK	1.641,9	1.680,0	1.365,7	1.338,3	1.250,5

Källa: GD Konkurrens

Mervärde inom tillverkningssektorn per medlemsstat

	1996	1997	1998	1999	2000
E U	1.424.060,7	1.464.119,2	1.494.445,3	1.497.040,7	1.499.280,8
B	38.936,8	40.644,0	40.845,3	40.182,3	39.475,9
D K	25.363,3	26.031,4	27.245,5	26.657,4	25.910,2
D	391.405,3	398.889,1	409.504,7	412.765,9	419.554,6
E L	13.277,6	13.013,8	12.710,0	13.092,3	13.290,3
E	87.193,9	91.488,6	94.957,6	95.014,7	94.475,5
F	220.791,7	227.556,9	232.016,6	242.683,9	252.067,8
IR L	20.596,1	22.360,6	25.092,7	26.610,2	27.938,1
I	208.481,4	210.708,5	213.143,9	210.438,6	206.462,3
L	2.166,5	2.196,7	2.335,7	2.144,2	1.939,1
N L	56.303,1	58.942,8	61.168,6	61.906,6	61.387,6
A	34.501,7	36.391,2	37.732,8	38.235,0	38.552,7
P	20.678,3	21.165,7	21.759,7	21.397,5	21.098,7
FIN	22.626,1	24.940,9	27.099,5	27.538,3	27.032,6
S	40.126,0	40.209,0	42.121,6	43.602,5	44.902,0
U K	241.612,9	249.580,1	246.711,1	234.771,1	225.193,7

Källa: Eurostats databas Newcronos

Siffror för diagram 2

	Stöd till tillverkningssektorn i milj. euro		Mervärde inom tillverkningssektorn i milj. euro		Stöd till tillverkningssektorn i % av mervärdet	
	Genomsnitt 1996 - 1998	Genomsnitt 1998 - 2000	Genomsn. 1996 - 1998	Genomsnitt 1998 - 2000	1996 - 1998	1998 - 2000
EU	32.458,9	25.780,6	1.460.875,1	1.496.922,2	2,3	1,7
B	765,6	675,0	40.142,0	40.167,8	1,9	1,7
DK	687,4	785,7	26.213,4	26.604,4	2,6	3,0
D	11.878,8	9.717,7	399.933,0	413.941,7	3,0	2,3
E L	637,0	441,7	13.000,4	13.030,9	4,9	3,4
E	1.878,9	1.376,3	91.213,4	94.815,9	2,1	1,5
F	4.455,8	4.559,8	226.788,4	242.256,1	2,0	1,9
IR L	330,2	548,5	22.683,1	26.547,0	1,5	2,1
I	8.142,5	4.146,7	210.777,9	210.014,9	3,9	2,0
L	50,3	41,8	2.233,0	2.139,7	2,3	2,0
N L	574,0	657,0	58.804,8	61.487,6	1,0	1,1
A	488,6	443,6	36.208,6	38.173,5	1,3	1,2
P	206,0	210,3	21.201,3	21.418,6	1,0	1,0
FIN	403,4	416,1	24.888,8	27.223,4	1,6	1,5
S	397,9	442,3	40.818,9	43.542,0	1,0	1,0
U K	1.562,5	1.318,2	245.968,0	235.558,6	0,6	0,6

Siffror för tabell 8

Statligt stöd till tillverkningssektorn per medlemsstat: se teknisk bilaga tabell 7.

Mervärde inom tillverkningssektorn per medlemsstat: se teknisk bilaga tabell 7.

Sysselsättning inom tillverkningssektorn per medlemsstat

	1 9 9 6	1 9 9 7	1 9 9 8	1 9 9 9	2 0 0 0
E U	2 9 , 9 4 8	2 9 , 9 0 7	3 0 , 3 0 1	3 0 , 1 1 9	3 0 , 1 2 6
B	0 , 6 6 6	0 , 6 5 4	0 , 6 5 5	0 , 6 5 0	0 , 6 5 2
D K	0 , 4 5 0	0 , 4 4 6	0 , 4 4 9	0 , 4 3 9	0 , 4 3 6
D	8 , 2 1 2	8 , 0 8 8	8 , 1 2 0	8 , 0 8 7	8 , 1 1 5
E L	0 , 6 2 6	0 , 6 0 5	0 , 6 2 2	0 , 6 1 3	0 , 6 0 4
E	2 , 5 0 4	2 , 6 1 9	2 , 7 5 3	2 , 8 4 3	2 , 9 2 8
F	3 , 8 1 2	3 , 7 3 7	3 , 7 4 7	3 , 7 4 2	3 , 7 7 0
I R L	0 , 2 5 7	0 , 2 7 5	0 , 2 8 8	0 , 2 9 5	0 , 3 0 0
I	5 , 0 9 6	5 , 0 9 3	5 , 1 9 6	5 , 1 7 1	5 , 1 5 8
L	0 , 0 3 2	0 , 0 3 3	0 , 0 3 3	0 , 0 3 3	0 , 0 3 3
N L	1 , 0 5 1	1 , 0 6 7	1 , 0 7 3	1 , 0 8 0	1 , 0 8 8
A	0 , 6 8 6	0 , 6 8 0	0 , 6 8 1	0 , 6 7 4	0 , 6 7 2
P	0 , 9 9 1	0 , 9 9 0	0 , 9 9 9	0 , 9 7 6	0 , 9 6 6
F I N	0 , 4 1 7	0 , 4 2 9	0 , 4 4 2	0 , 4 4 5	0 , 4 5 4
S	0 , 7 6 8	0 , 7 6 0	0 , 7 6 9	0 , 7 6 6	0 , 7 7 4
U K	4 , 3 8 1	4 , 4 3 1	4 , 4 7 4	4 , 3 0 4	4 , 1 7 6

Källa: Eurostats databas Newcronos.

Siffror för tabell 9

Statligt stöd till övergripande mål, specifika sektorer, kol och regionala ändamål, genomsnitt 1996-1998

	Procentandel av det totala stödet utom jordbruk, fiske och transporter															
	EU	B	DK	D	EL	E	F	IRL	I	L	NL	A	P	FIN	S	UK
Övergripande mål	26	60	89	18	2	32	20	37	15	32	76	57	26	74	52	48
Forskning och utveckling	8	13	17	7	0	5	14	3	3	7	25	30	1	31	15	4
Miljö	1	1	24	1	0	1	0	-	0	4	6	10	-	1	9	0
Små och medelstora företag	7	14	3	8	2	8	3	1	9	21	4	13	1	16	7	8
Handel	1	1	4	0	0	0	2	1	0	1	5	-	0	9	-	2
Energisparande	1	0	15	1	-	1	0	1	0	-	32	1	1	5	4	0
Sysselsättningsstöd	2	12	8	1	-	3	0	5	2	-	0	3	8	11	12	-
Utbildningsstöd	5	2	17	0	-	14	0	2	-	-	-	-	6	-	6	34
Andra mål	1	16	-	0	0	1	0	24	1	-	5	-	8	-	0	-
Särskilda sektorer	21	11	10	4	2	29	51	34	22	2	11	15	72	11	15	7
Stål	1	0	-	0	1	2	0	7	1	-	-	1	0	-	-	-
Varvsindustri	3	-	7	2	1	19	1	-	2	-	6	-	1	7	-	0
Övriga tillverkningssektorer	1	9	0	1	-	5	2	1	1	0	-	2	1	1	-	0
Undsättning och omstrukturering	3	1	-	0	-	2	6	-	7	-	0	6	1	-	-	-
Turism	0	1	1	0	-	1	-	0	1	-	-	6	2	-	-	0
Finansiella tjänster	9	-	-	1	-	-	40	25	8	-	-	-	0	-	-	-
Media, kultursektorn, kulturtjänster	3	0	2	0	0	1	3	1	1	2	4	-	66	3	15	6
Kol	16	-	-	30	-	31	9	-	-	-	-	-	0	-	-	21
Regionalstöd	37	29	2	47	96	8	19	28	63	66	13	29	3	14	33	24
Regioner enl. artikel 87.3 c	8	29	2	4	-	6	12	-	5	66	13	23	-	14	33	17
Regioner enl. artikel 87.3 a	29	-	-	43	96	2	7	28	59	-	-	6	3	-	-	6
Totalt stöd utom jordbruk, fiske och transporter, i milj. euro	50.391	908	962	17.451	637	3.694	9.405	476	9.199	51	597	541	1.269	467	599	4.133

Källa: GD Konkurrens

Statligt stöd till övergripande mål, specifika sektorer, kol och regionala ändamål, genomsnitt 1998-2000

Procentandel av det totala stödet utom jordbruk, fiske och transporter																	
	EU	B	DK	D	EL	E	F	IRL	I	L	NL	A	P	FIN	S	UK	
Övergripande mål	39	72	90	33	6	40	31	59	29	43	79	55	32	75	56	54	
Forskning och utveckling	10	15	13	9	0	7	17	1	5	14	25	29	1	34	18	4	
Miljö	7	1	30	13	0	1	1	-	0	3	8	12	-	1	24	2	
Små och medelstora företag	9	21	1	8	4	7	10	0	16	24	7	11	5	13	5	7	
Handel	1	0	2	0	0	0	2	1	0	1	5	-	0	7	-	0	
Energisparande	2	0	15	1	-	1	1	1	0	-	16	0	1	13	6	0	
Sysselsättningsstöd	3	14	11	1	-	5	0	4	7	-	0	3	9	8	0	-	
Utbildningsstöd	6	5	19	0	-	19	0	1	-	-	-	-	10	0	2	40	
Övriga mål	2	16	-	1	1	1	0	52	0	-	17	-	7	-	-	-	
Särskilda sektorer	14	2	9	4	3	15	31	23	14	8	8	11	64	10	18	8	
Stål	0	0	-	-	-	1	-	-	0	-	-	1	0	-	-	-	
Varvsindustri	3	-	5	2	1	7	4	-	4	-	4	-	-	6	-	0	
Övriga tillverkningssektorer	1	0	1	1	-	4	2	1	1	0	-	2	2	1	-	1	
Undsättning och omstrukturering	1	0	-	0	-	2	0	-	2	-	-	2	2	-	-	-	
Turism	1	1	1	0	-	0	0	0	2	-	-	7	3	-	-	0	
Finansiella tjänster	6	-	-	0	-	-	21	20	6	-	-	-	1	-	-	-	
Media, kultursektorn, kulturtjänster	3	1	2	0	1	1	3	3	1	8	4	-	56	3	18	6	
Kol	18	-	-	31	-	34	13	-	-	-	-	-	-	-	-	13	
Regionalstöd	29	26	1	32	91	12	24	18	57	50	13	33	4	15	26	25	
Regioner enl. artikel 87.3 c	10	26	1	5	-	9	17	4	7	50	13	29	-	15	26	18	
Regioner enl. artikel 87.3 a	19	-	-	27	91	3	7	14	50	-	-	5	4	-	-	6	
Totalt stöd utom jordbruk, fiske och transporter, i milj. euro	40.314	849	1.156	14.454	447	3.314	7.732	757	4.964	45	691	493	1.008	469	558	3.377	

Källa: GD Konkurrens

Siffror för diagram 3

	Stöd till övergripande mål * i milj. euro		Totalt stöd ** i milj. euro		Stöd till övergripande mål * i % av totalt stöd **	
	Genomsnitt 1996 - 1998	Genomsnitt 1998 - 2000	Genomsnitt 1996 - 1998	Genomsnitt 1998 - 2000	1996 - 1998	1998 - 2000
EU	12.920,3	15.260,8	50.391,0	40.313,9	25,6	37,9
B	533,6	609,3	907,7	848,6	58,8	71,8
DK	854,7	1.035,2	961,8	1.155,7	88,9	89,6
D	3.193,3	4.719,7	17.451,1	14.454,1	18,3	32,7
EL	9,9	26,8	637,0	446,6	1,6	6,0
E	1.179,4	1.303,5	3.694,4	3.313,7	31,9	39,3
F	1.838,2	2.215,7	9.405,5	7.732,1	19,5	28,7
IRL	221,0	448,7	476,4	757,3	46,4	59,3
I	1.340,2	1.310,3	9.199,3	4.964,5	14,6	26,4
L	16,3	18,9	51,3	45,1	31,9	41,8
NL	454,0	543,3	597,2	691,0	76,0	78,6
A	307,2	272,4	540,7	492,6	56,8	55,3
P	313,2	323,0	1.269,1	1.008,1	24,7	32,0
FIN	345,5	352,6	467,4	468,9	73,9	75,2
S	318,2	313,2	599,0	558,4	53,1	56,1
UK	1.995,6	1.768,3	4.133,1	3.377,4	48,3	52,4

Källa: GD Konkurrens

Siffror för diagram 4

	Sektoriellt stöd inom tillverkning och tjänster, i milj. euro		Totalt stöd utom jordbruk, fiske och transporter, i milj. euro		Sektoriellt stöd inom tillverkning och tjänster i % av totalt stöd utom jordbruk, fiske och transporter	
	Genomsnitt 1996 - 1998	Genomsnitt 1998 - 2000	Genomsnitt 1996 - 1998	genomsnitt 1998 - 2000	1996 - 1998	1998 - 2000
EU	10.573,5	5.985,2	50.391,0	40.313,9	21,0	14,8
B	117,7	19,6	907,7	848,6	13,0	2,3
DK	92,0	109,3	961,8	1.155,7	9,6	9,5
D	713,8	528,7	17.451,1	14.454,1	4,1	3,7
EL	15,4	12,3	637,0	446,6	2,4	2,8
E	1.072,6	512,2	3.694,4	3.313,7	29,0	15,5
F	4.843,7	2.646,3	9.405,5	7.732,1	51,5	34,2
IRL	140,7	176,5	476,4	757,3	29,5	23,3
I	2.080,7	813,6	9.199,3	4.964,5	22,6	16,4
L	1,0	3,4	51,3	45,1	1,9	7,5
NL	64,8	55,5	597,2	691,0	10,9	8,0
A	78,6	55,7	540,7	492,6	14,5	11,3
P	923,9	649,2	1.269,1	1.008,1	72,8	64,4
FIN	55,3	47,1	467,4	468,9	11,8	10,0
S	87,7	101,9	599,0	558,4	14,6	18,3
UK	285,6	253,7	4.133,1	3.377,4	6,9	7,5

Källa: GD Konkurrens

Siffror för diagram 5

	Regionalstöd		Totalt stöd utom jordbruk, fiske och transporter, i milj. euro		Stöd till regionala ändamål i % av det totala stödet **	
	Genomsnitt 1996 - 1998	Genomsnitt 1998 - 2000	Genomsnitt 1996 - 1998	Genomsnitt 1998 - 2000	Genomsnitt 1996 - 1998	Genomsnitt 1998 - 2000
EU	18.745,8	11.905,3	50.391,0	40.313,9	37	30
B	256,5	219,6	907,7	848,6	28	26
DK	15,2	11,2	961,8	1.155,7	2	1
D	8.297,7	4.693,2	17.451,1	14.454,1	48	32
EL	611,7	407,4	637,0	446,6	96	91
E	312,2	380,1	3.694,4	3.313,7	8	11
F	1.830,8	1.871,7	9.405,5	7.732,1	19	24
IRL	114,7	132,0	476,4	757,3	24	17
I	5.778,5	2.840,6	9.199,3	4.964,5	63	57
L	33,9	22,9	51,3	45,1	66	51
NL	78,4	92,1	597,2	691,0	13	13
A	154,9	164,4	540,7	492,6	29	33
P	31,7	36,0	1.269,1	1.008,1	2	4
FIN	66,5	69,3	467,4	468,9	14	15
S	193,2	143,3	599,0	558,4	32	26
UK	970,0	821,6	4.133,1	3.377,4	23	24

Källa: GD Konkurrens

Siffror för diagram 6

	Genomsnitt 1998 - 2000	I % av tot. stöd
Totalt EU-stöd till tillverkning varav:	25.780,6	
Bidrag	16.271,4	63,1
Skattebefrielser	6.442,8	25,0
Deltagande i eget kapital	166,4	0,6
Mjuka lån	2.015,2	7,8
Anstånd med skatt	157,7	0,6
Garantier	726,9	2,8

Källa: GD Konkurrens

Siffror för diagram 7

		Godkänt utan invändn.	Avslutande av förfarandet med:			Negativa beslut i %			Godkänt utan invändn.	Avslutande av förfarandet med:			Negativa beslut i %
		Positivt beslut	Villkorat beslut	Negativt beslut					Positivt beslut	Villkorat beslut	Negativt beslut		
EU	1999	539	42	3	44	7,0	I	1999	110	10	1	14	10,4
	2000	571	28	4	53	8,1		2000	92	7	1	15	13,0
	2001	591	37	1	42	6,3		2001	61	9	1	7	9,0
B	1999	47	1	0	0	0,0	L	1999	3	0	0	0	0,0
	2000	23	0	0	5	17,9		2000	4	0	0	0	0,0
	2001	21	2	0	3	11,5		2001	2	0	0	0	0,0
DK	1999	14	1	0	0	0,0	NL	1999	39	2	1	1	2,3
	2000	11	0	0	0	0,0		2000	48	1	1	5	9,1
	2001	23	0	0	0	0,0		2001	38	3	0	2	4,7
D	1999	94	15	1	14	11,3	A	1999	25	0	0	2	7,4
	2000	95	9	1	12	10,3		2000	31	2	0	0	0,0
	2001	123	11	0	14	9,5		2001	36	1	0	0	0,0
EL	1999	11	3	0	3	17,6	P	1999	16	0	0	1	5,9
	2000	9	0	0	1	10,0		2000	16	1	0	1	5,6
	2001	16	1	0	0	0,0		2001	15	0	0	0	0,0
E	1999	92	3	0	5	5,0	FIN	1999	11	1	0	0	0,0
	2000	104	3	1	8	6,9		2000	22	2	0	0	0,0
	2001	112	3	0	12	9,4		2001	9	1	0	0	0,0
F	1999	21	2	0	3	11,5	S	1999	10	1	0	0	0,0
	2000	58	0	0	4	6,5		2000	13	1	0	1	6,7
	2001	68	3	0	4	5,3		2001	5	0	0	0	0,0
IRL	1999	16	1	0	0	0,0	UK	1999	30	2	0	1	3,0
	2000	17	2	0	1	5,0		2000	28	0	0	0	0,0
	2001	20	0	0	0	0,0		2001	42	3	0	0	0,0

Källa: Kommissionens databas Integrated State Aid Information System

Siffror för diagram 8

	Riskkapital i % av BNP, 2000	Statligt stöd till små och medelstora företag i % av det årliga genomsnittet för BNP 1998 - 2000
EU	0,231	0,044
B	0,216	0,074
DK	0,108	0,005
D	0,194	0,060
EL	0,160	0,016
E	0,134	0,040
F	0,234	0,050
IRL	0,210	0,004
I	0,137	0,065
L		0,058
NL	0,389	0,014
A	0,072	0,028
P	0,121	0,041
FIN	0,191	0,049
S	0,228	0,014
UK	0,405	0,018

Källa: GD Konkurrens och Eurostat